

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

50
ПАРА
(ДИНАРА)
1952

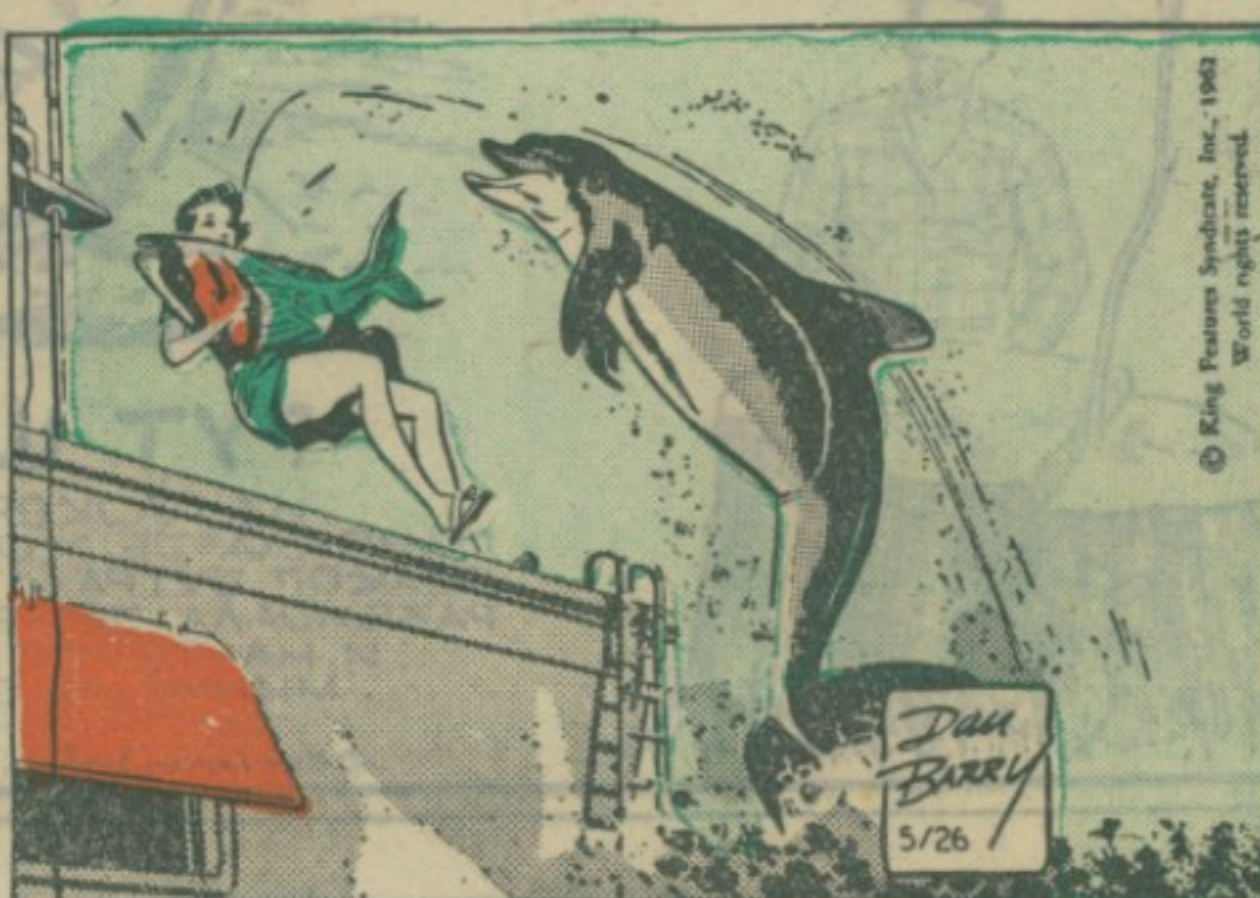

Година XXVIII
БРОЈ 812
22. јул 1967.

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Дан
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

ПРОНАЛАСЦИ
ГОДИНЕ

МОРСКИ ЛЕД

На бродовима који плове екваторијалним водама убудуће ће, помоћу новог ледогенератора, бити могуће справљати лед од морске воде, и то за свега неколико минута. Ледогенератор је конструисан у Лењинградском институту за механизацију риболова. Његов капацитет је: тона леда за један час.

ЗА МЕСЕЦ...

Далеко од Земље на 384.000 километара, креће се ово необично возило које подсећа на малу цистерну с много точкова. Наиме, то је експериментално возило којим ће први космонаути који стигну на Месец кренути да испитају његову површину и услове који тамо владају.

... И МОЧВАРЕ

Дванаест цилиндричних точкова има возило које може да се креће кроз дубоке мочваре. А ако затреба возило може и да заплочи.

БЕСКОНАЧАН ХЛЕБ

Амерички инжењери патентирали су процес справљања "бесконечног" хлеба. Тесто одлази у пећ у облику непрекидне траке а хлеб се сече на kekе при изласку из пећи, када је већ печен. Такав хлеб, разуме се, нема крајке. Многи љубитељи хлеба који уживају када им добро печена корина крцка под зубима биће, разуме се, незадовољни али нека се теште тиме да је хлеб печен на најсавременији начин.

У ОВОМ БРОЈУ:

УСТАНИЧКИ ДАНИ У ШУМАДИЈИ
ОБАВЕШТАЈАЦ ИЗ 2. ЕШАЛОНА
ПЛЕМЕ ОБНАЖЕНИХ
НЕСРЕЋА ЗБОГ ТРОФЕЈА
ПРИЧА: ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ
ПОПАЈЕВИ ДОЖИВЉАЛИ
ОД ДВЕ ДО ПЕТ
НАГРАЂЕНИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖИ
ШАХ
АНЕГДОТЕ
ПИСМА ЧИТАЛАЦА
ВЕСТИ

Искрен човек

У једној шоу-емисији немачке телевизије глумица и конференсије Валтер Слезак, са пуно подсмеха према самом себи, прочитао је писмо које је примио од једног претплатника телевизије. У њему поред осталога пише: „Наш петнаестогодишњи син хтео је по сваку цену да постане глумица. Али откад је вас видео на малом екрану одустао је од ове намере. Најлепше хвала“.

ЗБОГ КРАТКОВИДОСТИ

У лондонском листу Тајмс објављен је овакав оглас: „Мистер Ги Белаи среће пажњу малом броју својих цених пријатеља, ако их не би приметио на улици и не би одговорио на њихов поздрав да то не чини из охолости или што се на неког наљутио или се опео, већ му се то дешава просто због тога што је кратковид“.

Највеће плиме и осеке на свету

Велике разлике у плими и осеци често су збуњивале људе у прошлости, а каткад је долазило и до правих катастрофа. Изненађења су била нарочито велика за поморце који су живели на обалама затворених мора, где нису тако велике разлике у плими и осеци као на отвореним морима.

Када су Грци под вођством Александра Великог стигли до делте Инда са ужасом су видели како се море нагло повлачи. Последница тога је

била да су се сви њихови бродови насукали на жалу. Када је наишла плина море је преплавило обале и пешчано жало реке.

Захваљујући осеци Римљанима је пошло за руком да лако покоре једну картагинску колонију. Ово су они протумачили као потпору бога Нептуна.

Разлике између плиме и осеке не морају бити увек велике на обалама океана и отворених мора. Највећа разлика између плиме и осеке за-

бележена је у заливу Фанди у Канади. Она је износила 18,50 метара. Затим долази разлика од 16,80 метара у Пуерто Галегас у Аргентини, па 16,50 метара у британском заливу Северн, 16,30 метара у канадском заливу Фробишер и 15 метара у заливу отока Сен Мишел у Француској. Највеће разлике код дневних плима и осека забележене су у Астрономском заливу на Камчатки. Оне износе 11,50 метара.

НЕВОЉЕ ЗБОГ ДЕБЉИНЕ

Безбедност путника прво је правило ваздухопловних компанија. Због тога су поред редовних контрола мотора и инструмената толико важни појасеви за сигурност. Причаршени су на сваком седишту, исти за све путнике: старе и младе, високе и мале, дебеле и суве. Привезивање појасева обично не проузрокује неке тешкоће. Међутим, недавно се у Даблину из тога изродио читав проблем. У авиону авионске компаније „Лислус“ укрцао се један путник од 180 килограма. Стјуардесино упозорење путницима да се вежу путник је ди-

циплиновано послушао али није успео да га испуни: делови појаса једва су му сезали до кукова. Узалуд су две стјуардесе, свака са по једне стране, вукле појас али се он није дао саставити. Помогали су и путници — но све је било узалуд: појас је био прекратак за његове димензије. Пошто сви путници нису били везани, авион није узлетео. Тек после једног часа нађено је решење: с једног незаузетог седишта скинут је појас и њиме настављен појас путника-стокилаша. Тек тада је авион могао да се дигне у ваздух.

СКУПА ГРЕШКА

Неки трговац у Индијанополису, савезна америчка држава Индијана, послао је своју нову слузбеницу у банку да на текући рачун преда дневни пар. Девотици је лако погрешно објаснио где треба да преда и она се нашла пред шалтером благајне централне финансијске управе. Одатле се вратила и своје шефу донела признаницу: „1.700 долара учнаред уплаћених на име обавезног пореза“.

АНЕГДОТЕ

Цинизам једног лекара

Виктор Вајцекер, познати интерниста и неуролог, био је циничан не само као лекар, него и као добар човек. Био је и строг, а у оправданим случајевима помало и циник. Нарочито се љутио када би неко у друштву или на улици тражио од њега лекарски савет.

Једном га је срела нека његова пацијенткиња и стала да јадикује и набраја шта је све боли, па га је напоследку питала како да се лечи.

— Молим вас затворите очи — рече јој Вајцекер. — Тако, а сад исплазите језик...

Не рекавши више ни реч Вајцекер се удаљио, а жена је остала на улици у том смешном положају.

Мудрији од професора универзитета

На једном конгресу научника у Балтимору амерички бактериолог доктор Доналд Спрингнет између осталог рекао је и ово:

— Кад се узме у обзир како микроби брзо реагују на све мере које ми предузимамо против њих, онда човек не може да се отме утиску да су та ишњашна жива бића мудрија од професора универзитета.

Све на време...

Аустријски истраживач Африке и путописац др Херберт Тихи одржао је у Бечу више предавања о својим доживљајима у дивљини. Једном га је на излазу ословио неки десетогодишњи дечак и замолио за аутограм на пољећини великог броја слика које је држао у руци.

Изненађен нескромним захтевом малог ловца на аутограме др Тихи га упита:

— Мислиш ли да мој аутограм толико вреди да би заменио могао да извучеш велику корист?

— Засад још не, али ако би вас кад опет једном одете у Африку растргао тигар цена вашег аутограма нагло би скочила. Ваља се благовремено обезбедити — отворено признаде дечак.

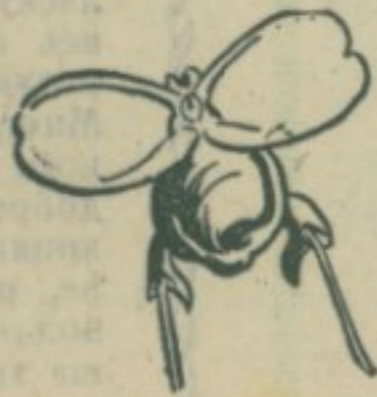
Ripley's

ФРАНЦИСКО ХЕРЕРА СТАРИЈИ

КОГА СУ НАЗИВАЛИ ШПАНСКИМ МИКЕЛАНДЖЕЛОМ, СТВАРАО ЈЕ СВОЈА РЕМЕК-ДЕЛА РАЗМАЗУЈУКИ КАПРИЦЕ БОЈА КОЈЕ ЈЕ ЊЕГОВА СЛУЖАВКА ИНОСИЛА НА ПЛАТНО ПОМОЋУ МЕТЛЕ ЗАМОЧЕНЕ У ВЕДРИЦУ С БОЈОМ

МОРСКИ АНЂЕО

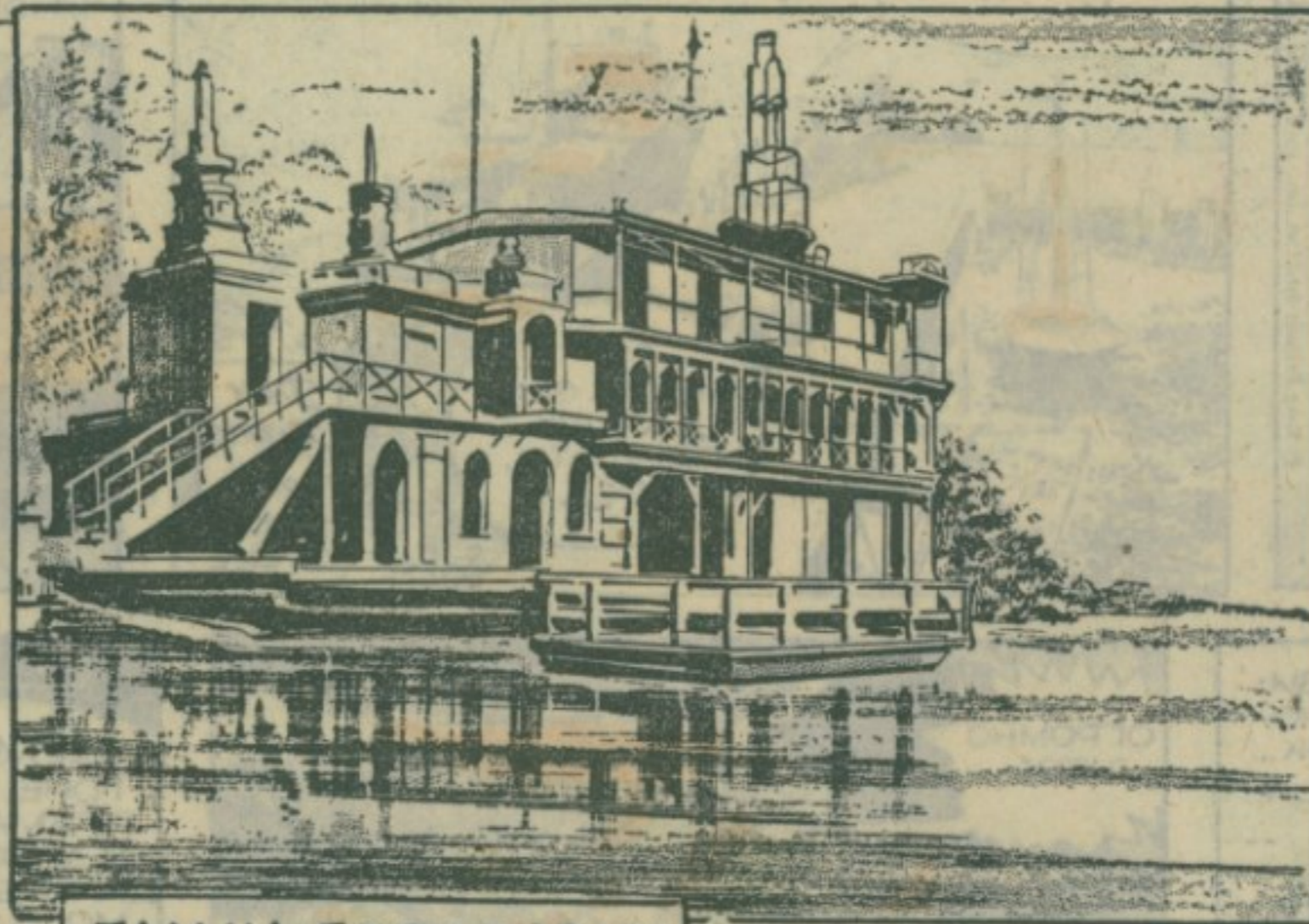
ЗОВЕ СЕ ОВАК ПУЖ С КРИМА

ИЗДАНАК

ВИСОК 40 САНТИМЕТАРА, НАЂЕН ЈЕ У ПУКОТИНИ СТАБЛА КАД ЈЕ ПОСЕЋЕН ЈЕДАН СТАРИ ХРАСТ НА ИМАЊУ ЕДВАРДА КАПОБЈАНКА У СИКЛИФУ (САД)

Веровали или не!

ЗАМАК БРОДОЛОМА

БРОД-КУКА У ОБЛИКУ ЗАМКА УСИДРЕН НА ЈЕЗЕРУ ПЕПИН У АМЕРИЦИ, САГРАЂЕН ЈЕ ОД ОСТАКА ЧАМАЦА И БРОДОВА НАСТРАДАЛИХ НА ОВОМ ЈЕЗЕРУ!

ПРИВАТНЕ ЗЛАТНИКЕ

КОВАО ЈЕ МАЂАРСКИ МАГНАТ МИХАЛ АПАФИ И ДАВАО ИХ ИСКЛУЧИВО КАО НАПОЗНИЦУ (1661)

РУТ ШРИВЕР

ИЗ ПАЈКОВИЛА (САД) ПЛИВАЛА ЈЕ У ОТВОРЕНОМ БАЗЕНУ СВАКОГ ЈУТРА 17 ГОДИНА — РАЗВИЈАЛА ЈЕ ЛЕДНИ ПЛИВАЛАЧКА И НА ТЕМПЕРАТУРИ ОД МИНУС 15 СТЕПЕНИ

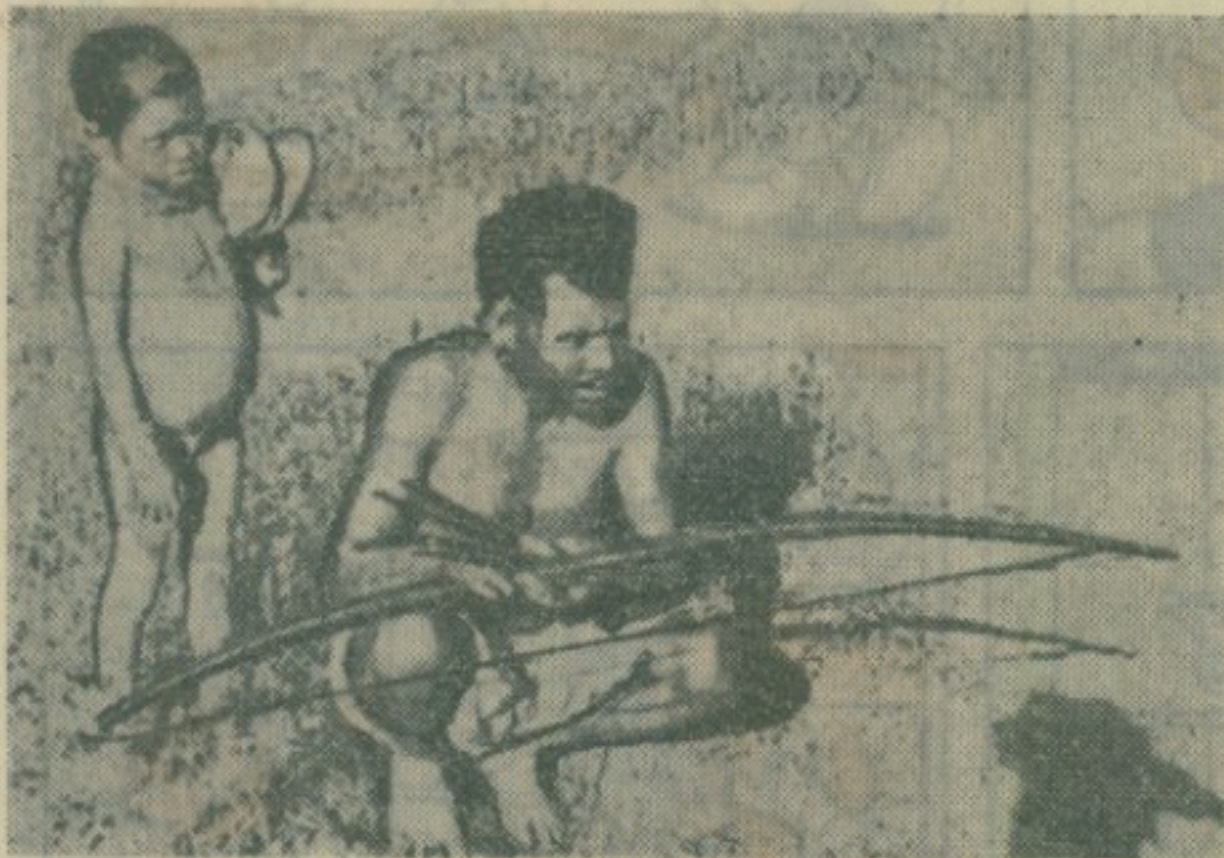
WALT DISNEY

ПАЈА ПАТАК

ДАЛЕКЕ ЗЕМЉЕ И НАРОДИ

Њихово време тече полако, сасвим полако. Оно не одговара нашем. Њихова садашњица наша је прошлост. Наша садашњица — њихова је будућност.

ЛЕГЕНДА КАЖЕ ДА ЈЕ ПРВИ ЛУК ЉУДИМА ПОДАРИО БОГ МАХАПРАВХУ, БУДАМУДУЛИ, ПОГЛАВИЦА ПЛЕМЕНА, КОЈИ ЗНА ДА ЈЕ ЛОВ ГЛАВНИ ИЗБОР ХРАНЕ, И САМ МОРА ДА БУДЕ ОДЛИЧАН ЛОВАЦ.

хранити млеком и шећером. Богови су се брзо поправили.

— А сад идите људима и живите с њима — наредио је Махапрабху.

— Не желимо да и даље гладујемо и да се скитамо — преклињали су богови.

— Само идите — одговори, им је велики бог. — У племену Бондо имам једног познаника. Зове се Сети Сиса. Кажите му да сам вас ја послао. Он ће се побринути за вас.

Сиса се заиста побринуо за богове. Свакоме је дао име и одредио где ће који да живи: један у потоку, други у планини, трећи у пољу. И наредио је својим саплеменцима да их хране месом и житом. Ето, због чега је племе Бондо осиромашило...

Све је то било у давна времена. Богови више не долазе у њихова села и људи су заборавили како ти богови изгледају.

Совјетски истраживач Лидија Шапошникова, која је недавно успела да стигне до племена Бондо, записала је:

сви крију и неће да се покажу људима. Наши преци су их видели. А ја не. И зато не знам как, живе. Можда их и нема?

Заиста, шта може да се каже о бићима којих нема? Али, племенски жреци не мире се с таквим схватањима. Ако сви прихвате такав став према боговима, ако сви почну да сматрају да богова нема зато што их нико није видео, шта ће онда жреци да раде? И они су богове заменили ритуалним камањем...

...Последњи сунчеви зраци осветлили су ружичастом светлошћу врхове планина и одмах се угасили. Ножни мрак притиснуо је долину и село. На оближњој њиви неко је затрубио у рог. У селу је мирисало на дим: то су домаћице запалиле ватру на њгњитима. Мушкарци су се вратили с поља и седе на сопственим петама око великог манго дрвета. Гошћа разговара с Будамудулијем а остали пажљиво слушају.

— Ми ловимо биволе, јелене, дивље свиње — прича поглавица. — Ловимо још и па-

ПЛЕМЕ ОБНАЖЕНИХ

Густа, девичанска џунгла раздваја дванаест села племена Бондо од осталог света. Планинска земља у којој живи то племе налази се у покрајини Корапут, северозападно од реке Мачканд. А та река тече границом индијских држава Орисе и Андхра. Планине нису високе — не превишују 1200 метара — али густе шуме, као несавладив зид, чине ту земљу тешко доступном.

„Бондо“ значи — обнажени људи. Так, их називају њихови суседи. Они сами зову себе „ремо“ — људи. Издвојеност од осталог света учинила је да је ово племе сачувало своју стару културу на стању, неизгледно, још у каменом доба. О пореклу племена Бондо не може се ништа одређено казати. Данас се може тврдити само једно: то је једно од најстаријих племена не само у Индији већ и у читавом свету.

...Теку дани, нижу се године, пролазе векови. Човек се рађа, живи и умире. Куда одлази после смрти? Куда су ишчезла читава поколења племена Бондо? Преци су гледали планине и џунглу, и њима су сјајали сунце и месец, и они су слушали тајанствене гласове џунгле и завијање ветра. И они су мислили: откуд све то? Ко је створио земљу оваквом каква је? Ко је дао живот људима? Ко их одводи у мрак загробног света? И преци су за сва та питања нашли објашњења. Али, данашњи припадници племена Бондо не задовољавају се објашњењима предака: они стварају своје приче и бајке...

Свет је створио бог. Трудољубиви бог Махапрабху. Он је створио Земљу, Сунце, Месец, звезде, људе а да му самоме не би било досадно створио је и још неколико десетина богова.

А далеки преци племена Бондо сматрали су да је свет створила богиња Патхконда Она је била главна богиња племена, мајка-земља. И данас још неки сматрају да је Патхконда најглавнија богиња. Махапрабху се појавио касније, када је на чело племена први пут, уместо жене, стао човек. И кад је старешинство у породици са мајке прешло на оца, Бог-сунце је мушкарац и он је свргао Патхконду. Али у племену има и таквих који тврде да су Махапрабху и Патхконда једно исто. Да је главни бог најпре био жена а да је после постао мушкарац.

Дакле, трудољубиви Махапрабху, најпре је створио људе а онда богове. Али, када су се богови појавили племе им није указало неко нарочито поштовање. Људи су били заузети својим пословима. Обрађивали су поља, јели, пили, волели се и играли. Није било времена да се боговима приносе жртве. И не забринути богови, богови без крова над главом, лутали су џунглом и живели само од плодова, цвећа и воде. Од такве хране толико су измршавили да их је било жалост погледати. А људи су поставили све украшењени и све богатији. И тако би и остало да се није умешао бог Махапрабху. Позвао је богове себи и кад их је видео онако гладне и измождане почео их је

ДЕВОЈКА ИЗ ПЛЕМЕНА БОНДО

„Једном сам запитала поглавицу племена Будамудулија:

— Шта знаш о животу богова?

— Шта бих ја могао знати о њиховом животу? Ја их никад нисам видео. Они се

цове и змије. Само кобру не дирамо.

— Зашто?

— Она је наш сродник. Њу не треба убијати.

— Сродник?

— Наш бонсо (род) потекао је од кобре. Цело село Мудулипада припада бонсу кобре. И Думрипада и Порегуда. И још многа села. Наш бонсо је најстарији и зато стоји изнад свих других. Ако човек каже да је из бонса Онигал, значи да је кобра његов сродник.

— А каквих још има бонса?

— Још и бонсо Кило — тигар. И бонсо Бхалу — медвед. И бонсо Голари — мајмун. Људи који припадају бонсу Кило, Бхалу и Голари не дирају тигра, медведа и мајмуна. А и те животиње не дирају те људе. Ако човек из бонса Кило сретне тигра, треба да каже: Не дирај ме кило, ја сам твој брат. Иди куда си пошао. Ни ја тебе нећу дирати. Тигар и кобра такође су рођаци: рођени су у исто време и изишли су из истог гнезда. Од њих су и потекли бонсо Кило и бонсо Онигал...

...Племе Бондо с правом називају племена обнажених. Њихова једина одећа је прегача око бедара с разрезима на боковима. На обнажене груди жена и девојака, које све одреда брију главе, спуштају се многобројне шарене огрлице а вратове и доручја красе им метални обручеви. Мушкарци, пак, негују своју црну, густу и коврцаву косу. Облаче се ист, као и жене; само прегача око бедара и нарукнице на доручју.

Да не би мењао закон

Познати атински законодавац Солон створио је законе којима су се сви дивили, али је он одмах отишао из Атине и пуних десет година није се вратио у њу само да не би био приморан да неки закон укине.

СКРЕТНИЧАР НИЈЕ БИО КРИВ

У прошлом столећу на енглеским железницама уведени су светлосни сигнали: црвено светло је опасност, зелено је скретало пажњу, а бело је гарантовало безбедност.

Тако је било све до 1853. године, када је један скретничар испред воза који се приближавао истурно бели сигнал у време када му је с друге стране тунела било сигнализирано црвеним и зеленим светлом. Услед тога настала је саобраћајна несрећа.

Скретничар је на суду упорно тврдио да му је сусед дао бели сигнал. Тада је одлучено да се на лицу места испита случај. На његово место постављен је други скретничар, коме су са другог краја тунела (одстојање 250 метара) једновремено махали црвеним и зеленим светлом фењера. Међутим, и овај скретничар видео је бели сигнал. Ово је још једном поновљено пред комисијом, и тада је утврђено да на толиком одстојању комбинација црвеног и зеленог светла даје утисак да је дат бели сигнал. Тако је скретничар ослобођен одговорности, а ови сигнали замењени другим.

Данас више него јуче

У Франској се гради стамбена зграда у облику куле која треба да буде висока 200 метара. Да би показао коли-

КАКО СУ ПОСТАЛИ?

По старогрчком предању бели крин је изникло из капи млека мајке богова Хере, Зевсове жене. Зевалица је челист Немејског лава, кога је растргао Херкул, а радознал-

ко су зграде данас више од некадашњих, један париски лист навео је наслов једног њиховог чланка објављеног пре десет година на пет стубаца: „Ускоро ће Париз имати облакодер висок 45 метара.

Међутим, Американцима изгледа да је и двеста метара мало. Њихов архитект Франк-Лојд Рајт је пред чикашким новинарима приказао макету стамбене зграде високе 1600 метара, која има 528 спратова и у којој треба да станује 130.000 становника. Зграда би имала и простор за паркирање за 20.000 возила.

ци, који су се осмелили да погледају Афродиту за време купања, претворили су се у свима познати плави споменик.

ХУМОР

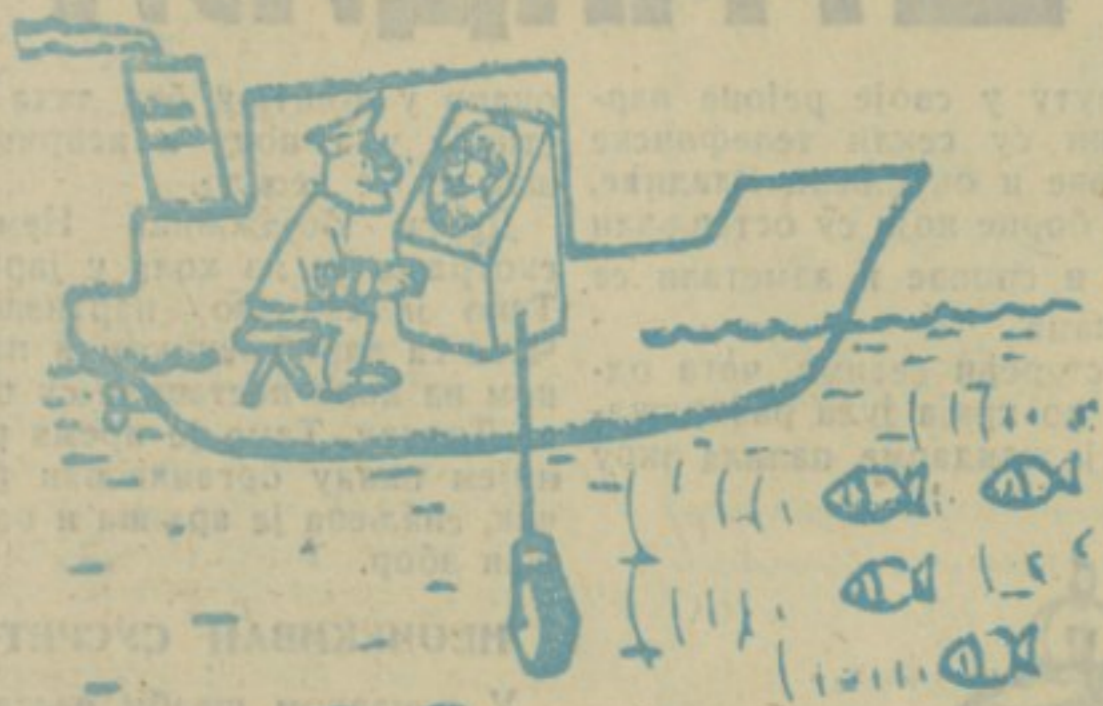

— МАДА НИКАД НИЈЕ УЛОВИО РИБУ ВЕЋУ ОД САРДИНЕ, ИПАК ЈЕ ПРЕДОСТРОЖАН

— ХЛАДНА ВЕЧЕРА? НИМАЛО СЕ НЕ ОСЕЉА ЗАГОРЕТИНА

УХО И ЊЕГОВИ СУПАРНИЦИ

У институту за аутоматику и телемеханику Академије наука СССР конструисано је вештачко електронско ухо: динамички спектроскоп. Апарат ослушкује шум мотора, пнеуматичких уређаја и бушилица, разлаже звучна колебања на саста-

скопа, постављеног на риболовачком броду, доспејато риба, на основу слике на екрану може се одмах утврдити да ли су у питању туне или харинге.

Још једну варијанту електронског уха конструисао је млади лаборант Тбилиског машинског тек-

једна четкица од мекхких влакана. Тачност мерења температуре условљена је тиме што се бубна опна налази у тесном контакту с великим крвним судовима у глави и близу је мо-

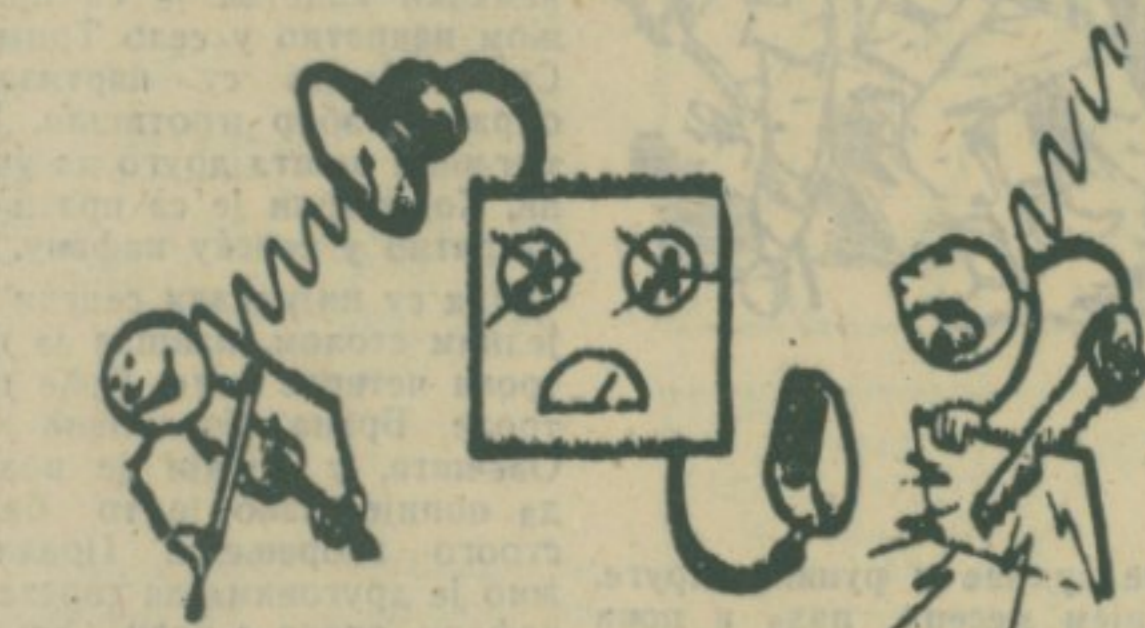
регулатором појачава јачину звука. Код већине пацијената звучна анестезија смањује бол до потпуно подношљиве границе. Идеју о „слушању кожом“ изнео је још око пре

жданним центрима који регулишу телесну температуру и лучење зноја.

Зубни лекари почели су у последње време да примењују необичну врсту анестезије: звучну анестезију. Уместо хемијских средстава за отклањање боло-

две стотине година француски књижевник Жан Жак Русо. У једној епизоди његовог дела „Емил“ говори се о слушању свирања на виолончелу посредством — коже на прстима руке. Али, тек релативно скоро утврђено је да

вне компоненте и претвара их у слику на екрану. На основу такве слике много је лакше проценити да ли механизам ради исправно. Ако у зону дејства спектро-

никума Заур Хегатури. Његов апарат претвара тресак и шкрипу фабричких машина у пријатне тонове. Уместо реских звукова радник који има слушалице на ушима чује стишане и, да се тако изразимо, музички обрађене тонове. За овај свој проналазак Хегатури је награђен златном медаљом.

Постоји неколико начина мерења температуре оболелих особа. Један од најтачнијих постиже се коришћењем термоелемента који се ставља у уво, и то тако да додирује бубну опну. Да би апарат био стабилнији, то јест да се не би померао у ушном каналу, на њему се налази

ва они користе магнетофон и траке с музичким делима а понекад и траке на којима су снимљени једнолични шумови: звук кише или ударања морских таласа о равну обалу. Магнетофон се укључује нешто пре но што пацијент седне на зубарску столицу. Ако чишћење, полирање или вађење зуба причињава пацијенту бол, он ручним

су звучна колебања које кожа најбоље „чује“ осам до десет пута мања од оних која прима уво. Због тога су особе са којима су вршени опити сасвим добро „чуле“ прстима основне звуке тек када је магнетофонска трака, на коју су снимљени, пуштена успореним темпом, тако да су се звуци претварали у механичке вибрације.

„ДЕВОЈКА У НАРОДНОЈ НОШЊИ“, рад Милене Кљајић, уч. Основне школе „Веселин Маслеша“, Вацка Паланка

КАО И У ПРОШЛОМ КОНКУРСУ „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА“ ЗА НАЈБОЉИ ДЕЧЈИ ЦРТЕЖ И ОВОГ ПУТА РЕДАКЦИЈА ЛИСТА ЈЕ ОДЛУЧИЛА ДА ОБЈАВИ УСПЕЛЕ РАДОВЕ И НАГРАДИ СВАКИ ЦРТЕЖ СА ПО 2.000.— СТАРИХ ДИНАРА.

„МОЈ ВУДУЊИ ПОЗИВ“, рад Аранке Вираг, уч. VIII разреда Основне школе „Пећине“, Ријека

КОРНЕЈ ИВАНОВИЧ ЧУКОВСКИ

Често сам имао прилику да се уверим каквим је чврстим оклопом дете заштићено од њему непознатих мисли и истина које су му превремено наметнули нестрпљиви родитељи — пише Корнеј Чуковскиј. — Ако отац или мајка, не водећи рачуна о потребама дететовог узраста, ипак покушавају да му кажу вуну и неприкривену истину о зачећу, бременности, рађању и слично, оно по законима свог децјег мишљења неизоставно претвара ту истину у материјал за фантазију.

Тако је, на пример, поступно петогодишњи Волик Шмит када му је мати отворено изјела све о пореклу деце. Он је одмах стао да импровизује дугу причу о свом животу у мајчиној утроби:

— Тамо има једна преграда... између леђанца и стомачића.

— Каква преграда?

— Па таква преграда... с вратанцима. А вратанца су

мала, малацка (смеје се). Да, да. Својим очима сам видео кад сам био у твом стомачићу. Има тамо једна малацна собица и у њој живи чика.

— Какав чика?

— Био сам код њега у гостица, чај сам код њега пио. После сам се још играо у баштици. Има тамо и баштица и песак у баштици. И мала колица. Тамо сам се играо с децом и возио се...

— А откуда тамо деца?

— Па чика их је родио. Много, много деце. И све децаци, девојчица тамо нема.

— И ти си код њих живео?

— Одлазио сам чики у госте а кад је дошло време да се родим ја сам се с њим лепо поздравио, руковао се и изишао из твог стомачића.

Причу о малом Волику Чуковскиј је узео из необјављеног дневника његове мајке Вере Фјодоровне Шмит. У том дневнику има још једна занимљива забелешка:

„После сваког гутања или залагаја Волик би се умирио

као да ослушкује шта се догађа ујутра у њему самом. За тим би се весело осмехнуо и казао ми:

— Већ је отрчало низ степенице у стомачић.

— Како низ степенице?

— Ту код мене су степеничице (показује од грла до стомака) и све што поједем трчи низ степеничице у стомачић. А постоје степеничице и у рукамама и ножицама. Свуда иде оно што ја једем.

— Да ли ти је то неко причао?

Четворогодишња Тања пита:

— Шта сам видела кад сам седела у маминој стомаку?

— Ништа ниси видела.

— А не! Кад је мама отворила уста ја сам из уста вирала...

Дошли су гости и један од њих је запитао:

— Чије очи има Ваља?

— Татине.

„А тата је, значи, јадник остао без очјају — помислила

— Не, то сам ја сам видео.

— Како си то видео?

— Кад сам био код тебе у стомачићу видео сам какве ти имаш степеничице... значи, и ја имам исте такве...

Ето шта је учинило петогодишње дете од истине о доласку деце на свет коју му је његова мајка прерано саопштила.

је Ваља и одмах створила овакву хипотезу:

— Кад се ја још нисам родила тата је имао много очјају, и великих и малих. А кад је мама мене купила, тата ми је дао велике очи а за себе је оставио мале.

Задивљујућа је лакоћа којом деца решавају проблеме

везане с рађањем. Све су то чисте импровизације сличне онима какве дете ствара за време игре. Те импровизације су исто толико неочекиване за њега самог колико и за његовог сабеседника. Ни минуто пре но што ће је изрећи дете не зна шта ће казати, али ипак говори уверено и одлучно не сумњајући у тачност својих измишљотина.

Мали Митја и његов друг чули су да ће мачка добити мачиће али никако нису могли да одговрну откуд ће се мачићи појавити.

Митја је завирио мачки у уво и викнуо:

— Још мало па ће изаћи. Већ му се види шапица!

— Моја мама је отишла у московски дом да ми купи брата или сестрицу.

— Код нас у Совјетском Савезу не продају децу. Само их у Америци продају.

— Ни у Америци их не продају. Тамо их рађају од мајмуна.

Ево још једног научног разговора о пореклу човека по Дарвину. Мала Нина Шукарева пита баку:

— Бако, јеси ли ти раније била мајмун.

— Не никад нисам била мајмун.

— А твоја мама?

— Није ти она.

— Па ко је онда био мајмун? Дедица?

— Бог с тобом! Ни деда није био.

— Онда је то, значи, мајмун била моја друга бака, она из Москве.

За сваку сличну збрку у децјој глави криви су, разуме се, одрасли, који су „похитали“ да обогате децје са знањем сложеним и многобројним чињеницама још недоступним његовом разуму. Јер, дете не може да представи себи оне милионе година који су били потребни за процесе еволуције. Његова представа о времену ограничена је оквирима његовог сићушног децјег искуства. Када је, на пример, шестогодишњем Кољи отац почео да прича о еволуцији животињског света, малишан је схватио његову причу на свој начин и саопштио је својим друговима у обдажишту.

— Ја знам: мој деда је био мајмун. Онда је почео да ради и постао је човек. Онда је он родио тату, а тата мене.

За свако дете „од две до пет“ живот читавог човечанства у најбољем случају почиње с — дедом.

УСТАНИЧКИ ДАНИ У ШУМАДИЈИ

Ко хоће веће...

Мерси Такер из Ле-дивила, у америчкој савезној држави Џорџији, имала је черст сан. Али једне ноћи тресак у кухињи био је тако снажан да се она ипак пробудила. Становала је сама, а није држала ни пса ни мачку. Како се онда аешто разбило о каменни под? Није морала дуго да размишља. У ходнику су се чули пригушени кораци и неко је за собом тихо затворио излазна врата. Без сумње, лопов.

Енергична Мерси Такер скочила је из постеље, упалила светло и отрчала у кухињу и ту угледала у парампарчад разбијену шољу и то баш ону у којој је чувала својих 20 долара.

У први мах била је очајна, јер за њу, пензионерку, губитак од 20 долара значио је много. Али њена жалост убрзо се претворила у радостно узбуђење: преко наслона столице угледала је пребачен капут који је лопов скинуо док је „пословао“ по кухињи. У једном џепу се налазио новчаник са 87 долара...

Непријатељ је крстарио целом земљом. Знао је да је победио народ у току једног кратког рата, који се кроз целу историју борио за слободу. И знао је да пацификација неће ићи тако лако. Али, није знао да ће се отпор распламсати по целој земљи у првим данима и да у току целог рата неће имати снаге да покори устаничке снаге. У овом напису објавићемо неколико цртица из првих устаничких дана у Србији.

У рано јутро 27. јуна 1941. на железничкој станици у селу Копљарима — пруга Младеновац — Аранђеловац — сисао је Милан Благојевић, поручник републиканске шпанске армије.

Стигао је из Београда, где је присуствовао састанку Покрајинског комитета Србије. На железничкој станици дочекао га је Мика Милосављевић, члан Окружног повереништва комунистичке партије.

Благојевић се истог дана саастао са осталим члановима повереништва и упознао их са одлуком Покрајинског комитета да се формира Први шумадијски одред.

Сутрадан, 28. јуна у шумарку између Копљара и села Бање одржан је састанак на коме се говорило о припремама за устанак. На том скупу за команданта одреда постављен је Милан Благојевић, за комесара Милан Тодоровић, а за помоћника политич-

ког комесара Душан Петровић-Шане.

ПРВА СМОТРА

Благојевић је одмах отишао у шумски масив Орловицу изнад Буковика, недалеко од Аранђеловца да би одабрао место за логор одреда.

У зору, 29. јуна у логор је стигао први борац — Живодин Миловановић, сељак из Трешњевце и резервни поднаредник бивше војске. Одмах је добио задатак да уреди логор. За два дана он је уредио стражарска места, про-

стор за кухињу и изворе за воду.

Првог јула у логору је освојено седамдесет бораца из тог краја и десетак Крагујевчана, радника из војно-техничког завода. Сви чланови Партије и СКОЈ-а.

Другог јула извршена је

на путу у своје рејоне партизани су секли телефонске стубове и окупљали младине, нове борце који су остављали косе и српове и заметали се пушкама.

Крстарећи селима, чета одреда до краја јула разоружавала је жандарме, палила окру-

онако у кошуљи без даха је стигао у Тополу и испричао шта му се десило.

Други бојажљиви Немац скотрљао се из кола у јарак. Тако је сачекао партизана. Чете са заробљеником и пленом из кола наставиле су пут ка Трнави. Тамо је према ранијем плану организован ручак, спањена је архива и одржан збор.

НЕОЧЕКИВАН СУСРЕТ

У немачком штабу настала је права узбуна. То је био први напад на припаднике немачких оружаних снага на територији 714. дивизије. (Убијени војник код Лазареваца био је из 704. дивизије). Командант дивизије Штаал одмах је издао наређење капетану Конопацком да извиди случај и поднесе извештај.

На путу ка месту догађаја немачки капетан је са пратњом направио у село Трнову. Сазао је да су партизани одржали збор и отишли. Не могући ништа друго да учини, Конопацки је са пратњом направио у сеоску кафану.

Док су пијучкаци седели за једним столом, наишла је патрола четврте чете. Вођа патроле Брана Јовановић из Овсишта, у потаји је волео да попије, иако је то било строго забрањено. Предложио је друговима да сврате у кафану, онако с ногу. Они су се мало смењивали, али су напослетку пристали.

Ушли су сасвим слободно и не обзирајући се много око себе. Тако нису ни приметили немачког мотоциклисту и стражара испред зграде.

У кафани осветљеној шкиљавом петролејском лампом се једва распознавала. Немачки официр са пратиоцима седео је у углу. Нису га ни приметили. Брана је пришао шанку и наручио пиће за све. Испразнили су брзо чашнице и кренули. Утом су устали и Немци. Недалеко од врата нашла су се очи у очи с њима. Брана је био најбржи. Потегав је пушку и погодио једног Немца. Остала тројица су се повукла у углау кафане. Са врата су их могли лако покосити, али би несумњиво страдао и неки сељак. Због тога су, клонећи се стражара испред бацно и осталу опрему. И кућа.

ЧИЧА ТОМИНА КОЛИБА

жне архиве и рушила пруге. Крајем месеца пада и први немачки војник на територији одреда.

Трећа чета је прелазећи пут код Лазареваца налетела на немачки камион у коме су била два војника. Партизани су спонтано отворили ватру и камион је заустављен. Један војник је убијен, а камион спаљен.

Осмог августа десио се сличан случај на пруги између Тополе и Крагујевца. Друга и четврта чета управо су се спремале да пређу пут, када је наишао немачки „опел“, у коме су била два подофицира. Партизани су смело стали на пут. Вођа патроле Грујић уперио је пушку у возача и овај је одмах испустио управљач, а возило је лагано склизнуло у јарак. Подофицири су нагло скочили. Један је опалио из пиштоља и муњевито се сјurio у кукуруз крај пута. Скинуо је чизме да би лакше бежао. Уз пут је зграде, замакли иза првих бацно и осталу опрему. И кућа.

Борци су организовали четири чете. Командант је поделио оружје а то није било лако, јер га није било довољно. Чланови партије који су служили војску добили су пушкостријелне.

Комесари су поделили борцима литературу за партијско-политички и културно-забавни рад.

Пре подне борци су се обучавали у руковању оружјем а по подне су радиле читалачке групе.

ВАТРЕНО КРШТЕЊЕ

По селима и варошицама Шумадије почеле су да се шире приче како се на Рушнику виђају наоружани људи. То је чуо и немачки генерал Штаал који је боравио на Опленцу. Вест га је изненадила и забринула. Ставио је у покрет огроман апарат обавештајне службе, и, најзад, открио место логора.

Међутим, исто тако је ефикасна била и обавештајна служба партизана. Командант одреда на време је обавештен о немачким намерама и о времену напада.

Када је стигло обавештење да су Немци кренули ка логору из Аранђеловца и Тополе, неки су били мишљења да се напусти логор и да непријатељ удари у празно.

Командант је одлучио да непријатеља сачека на погодном месту и покаже му снагу и спремност народа да ступи у теже окршаје. Борци су се поделили на благој коси, на нивици шуме. Непријатељ се томе није надао. И чим је стигао надомак ватре партизани су снажном ватром одбили напад непријатеља и натерали га у бекство.

У првом окршају стекли су и првог заробљеника — жандарма.

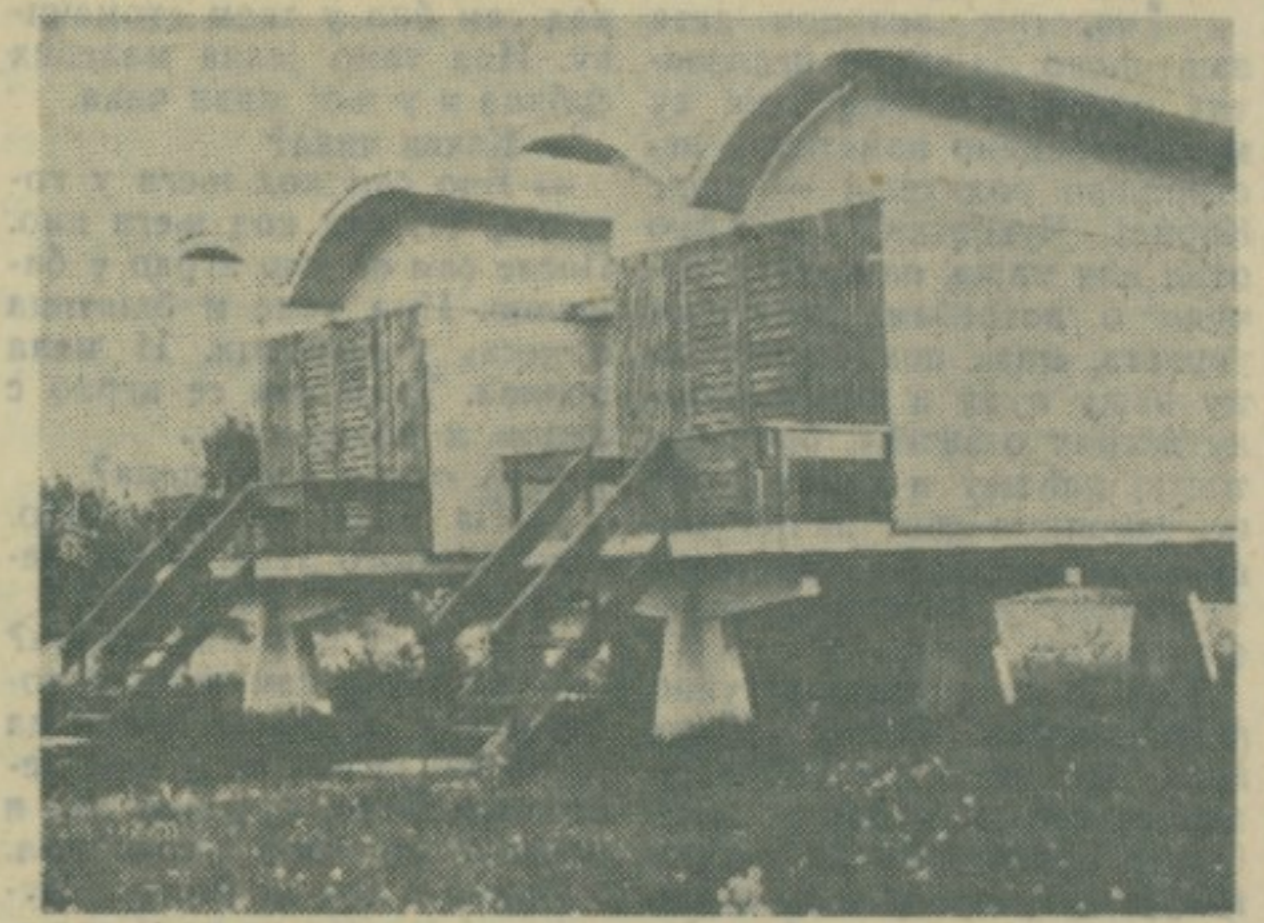
ДВА НАПАДА НА НЕМЦЕ

То је био крај заједничког логоровања и обуке одреда, који се сада дели у две групе. Једна је кренула на територију опленачког, а друга на територију орашачког среза.

РАЗМЕНА ИСКУСТАВА

Сценарија за многе криминалне филмове засновани су често на стварним догађајима из живота преступника. С друге стране, пак преступници често користе искуства хероја са филмског платна. Италијанском филмском режисеру Марку Виктарију је свој сеф нашао — празан.

ТУРИСТИЧКЕ КУЋИЦЕ КОД БЕЛЕ ЦРКВЕ

На периферији Беле Цркве у Банату има неколико малих језера, а највеће од њих годинама посещују многи људи из Беле Цркве и околних насеља. Поред бетонираних плажа и уређеног дела за спортове на води на обали језера подигнуто је и неколико туристичких кућица. По сетноће нарочито привлаче две туристичке кућице које стоје на по три бетонска стуба. Кровови су извијени у благим луковима и дочаравају птицу у лету.

У ЗНОЈУ ЛИЦА СВОГ...

На почетку своје певачке каријере француски глумач и шансоњер Шарл Азнавур губио је за време једног извођења и до 1200 грама зноја. Затим је мало по мало, захваљујући својој вољи, успео да отпева најпре две, затим пет и на крају десет шансона а да се при том уопште не озноји.

— Сада — каже овај чувени певач — успевам да певам цело вече „насуво“. Говорио сам о томе и са лекарима и они сматрају да сам ја вршио неку врсту јоги-вежби а да ни сам то нисам знао.

УСПЕО ЕКСПЕРИМЕНТ

Италијански часовничари доделили су овогодишњу награду свом напуљском колеги Ђузепе Векију за будилник који је овај наменио „тешким спавачима“. Наиме, будилник најпре звони као и сва његова „браћа“, затим се из њега зачује страшна звоњава која се на крају, ако се спавац не пробуди и не исклучи га, претвара у звук ватрогасне сирене.

Да је будилник успео показује и то што су необавештени суседи за време његовог демонстрирања помислили да се стварно ради о пожару и побегли из зграде.

ВАГНЕР И ПИЋЕ

„Вагнерова музика повећава потрошњу вискија“ — изјавио је на крају ове позоришне сезоне бармен Лондонске опере. Према његовом мишљењу што је дело патетичније гледаоци имају већу потребу за алкохолом.

МАЈМУН СИЛЕЦИЈА

Код већине врста мајмуна влада строг друштвени поредак и то не само код чопора на слободи, него и код малих група које живе у заточеништву. Професор Јалског универзитета Ј. М. Р. Делгадо, који се бави проучавањем мозга, затворио је четири мајмуна у кавез да би на њима вршио експерименте. И ова четири мајмуна у кавезу изабрале су свог шефа. То је био мужјак Али. Он је увек био лоше расположен, раздражљив и насртљив. Прави тиранин међу својим сустанарима. Мајмуницу Сару Али је остављао на миру, али Елзу и најмлађег мужјака Луа није. Они су га увек избегавали да не би страдали.

Ради опита професор Делгадо је Алија „снабдео“ транзисторском справом, чије мајмуње електроде држе одређену зону његовог мозга. Кад научник притисне ручицу која се налази у кавезу, Али одмах постаје миран као јагње. Овај опит не изазива болове, а не штоди ни животињи. Међутим, професор је био јако изненађен када је Елза, која се бојала Алија, уочила чаробну моћ ручице. Сада се она више не клони Алија. Напротив она га изазива и кад се он устреми на њу она притисне ручицу да га умири. Професор Делгадо је приметио да то она упражњава веома често.

Савет римским младићима

Стари Римљани су овако саветовали своју омладину: Будите стидљиви и кротки, старије немојте врећати, немојте распати очевину и никога насилем не плашите. Ако се тога будете држали бићете срећни и задовољни.

Појео поткошуљу

Тридесет четворогодишњи филипински рудар Франциско Ривера, који пет дана није могао да изађе из рударског окна, да би утолио страховиту глад појео је своју поткошуљу натопљену знојем и прашином. „Сваки залагај застајао ми је у грлу и морао сам да га заливам водом што цури низ зидове окна — испричао је касније Ривера — наипак... можда ме је баш она спасла смрти од глади и очајања.“

Са још 43 рудара се нашао у окви уједног рудника злата и бакра северно од Маниле које није могао да напусти јер су после једне страховите провале облака излаз из рудника и многи ходници били потопљени. Од њих четрдесет тројице 27 је спасено, осам уопште није пронађено а она сам је умрло од глади.

ДАР »НЕБА«

Мало живо, јагње пало је с неба право на сто сиромашних калабријских сељака Назари, баш док су прослављали свадбу своје кћерке Антонеле. Међутим, радост домаћина

и званица била је кратког века, јер се за јагњетом ступио и велики орао, коме је јагње испало из канџи, и пред запрепашћеним људима за трен ока нестао са својим плећом.

»СТРАШИЛО ТОМБОЛЕ«

Продавци срећака томболе у месту Умеа, у северној Шведској, заједнички су одлучили да 37-годишњем спортском репортеру Аке Линдају више не продају лозове. Зову га „страшило томболе“ и предаду се чим га опазе. Од десет већих згодитака он увек извуче онај који највише вреди. Људи то знају и не прилазе добошу у који је он пре тога завукао руку.

Линдалов стан претрпан је стварима извученим на томболи. Има и намирница. Његова жена се хвали да месецима неће морати да купује кафу.

— Зашто ме срећа прогони у томболи заиста не знам. А на државној лутрији нисам досад добио ниједну круну — жали се он. На томболи сам заиста много извукао и не љутим се што ме бојкотију.

ПОПАЈ

ЗЕЛЕНО ЈЕЗЕРО

У високим планинским пре делима Словеније има много малих ледничких језера, која својом лепотом привлаче излетнике и планинаре не само из Словеније, већ и из осталих наших република.

Највише ледничких језера има у Јулијским Алпима недалеко од Триглава, а најлепше је такозвано треће триглавско језеро, које има веома разуђену обалу. На дну овог малог језера има зеленкастих алги које језерској води дају лепу зелену боју, па је по томе језеро до било име Зелено језеро. Оно је дугачко 120, а широко 80 метара. Због велике надморске висине и мале количине воде језеро је више месеци у току године под ледом. Приликом отапања снега и леда на околним планинским странама у језеро се слива доста воде и онд тада достиже дубину од преко два метра. Планинари радо посещују Зелено језеро и уживају у лепоти дивљег планинског пејзажа.

ЗЕЛЕНО ЈЕЗЕРО

ЗАБАВА НА ГРОБЉУ

У прошлом столећу освећење нових гробља у Енглеској сматрало се празником. Тога дана на гробљу је свирала музика, а могло је да се поједе и попије, ако се претходно плати улазница. Оваква свечаност обично је привлачила врло много посетилаца, чему је доприносила реклама која је претходила откривању гробља.

Ево огласа одштампаног у једном ливерпулском листу 1872. године у вези с откривањем новог гробља: „Богослужење ће се обавити на чистом ваздуху. Проповед ће одржати епископ. На гробљу ће бити закуска, а на гробљанском пољу — ручак по цени од једног до два шилинга. Улазница којом се обезбеђује присуство на церемонији стаје 6 пенија по особи“.

ПЕТ МИЛИОНА ПОСЕТИЛАЦА ПОСТОЈНСКЕ ЈАМЕ

ДЕТАЉ ИЗ ПОСТОЈНСКЕ ЈАМЕ

Ускоро ће се навршити 150 година од времена када су први туристи посетили Постојнску јаму која у то доба није била испитана и уређена. Постојнска јама је најдужа наша пећина и једна од најлепших на свету. Са својим подземним ходницима, пространим дворанама, лепим пећинским накитом, подземним током реке Пивке и тишином подземног света, као и другим знаменитостима она привлачи хиљаде људи из свих крајева света.

Укупна дужина разгранатог и сложеног система подземних канала износи више од 20 километара,

По својој лепоти нарочито се истиче Дијамантска дворана пуна кристала калцита, затим Плесна дворана, пуна сталактита и сталагмита и Концертна дворана, у којој се повремено одржавају свечани концерти.

Статистичари су забележили да је од ослобођења до 4. јуна ове године Постојнску јаму посетило пет милиона туриста. Петомилонити посетилац био је Јожа Киблер из Марибора коме је управа Постојнске јаме доделила поклон.

ЧУДАН КОЛЕКЦИОНАР

Локомотиву „типа 1936“, која је служила у саобраћају Париз — Стразбур, купио је на отпаду у Паризу један амерички бизнисмен за 5 милиона долара. Поред тога платиће 6 милиона долара за њен превоз до Џексон Ситија, САД, где има свој железнички музеј.

ЊИХОВА БРУКА

У једном хотелу у енглеском граду Скарбороу неко је ноћу покупио све ципеле које су гости оставили код врата. Највећа брука је била у томе што су покрадени били учесници конгреса за сузбијање криминала и полијаци.

ЕПИДЕМИЈА АНКЕТИРАЊА

У Америци је анкета постала права епидемија. Да је тако показује и овај пример: после десетомесечног анкетања купаца у великим робним кућама дошло се до закључка да је ове године омиљена боја Американаца боја слезовог цвета а Канађана — зелена.

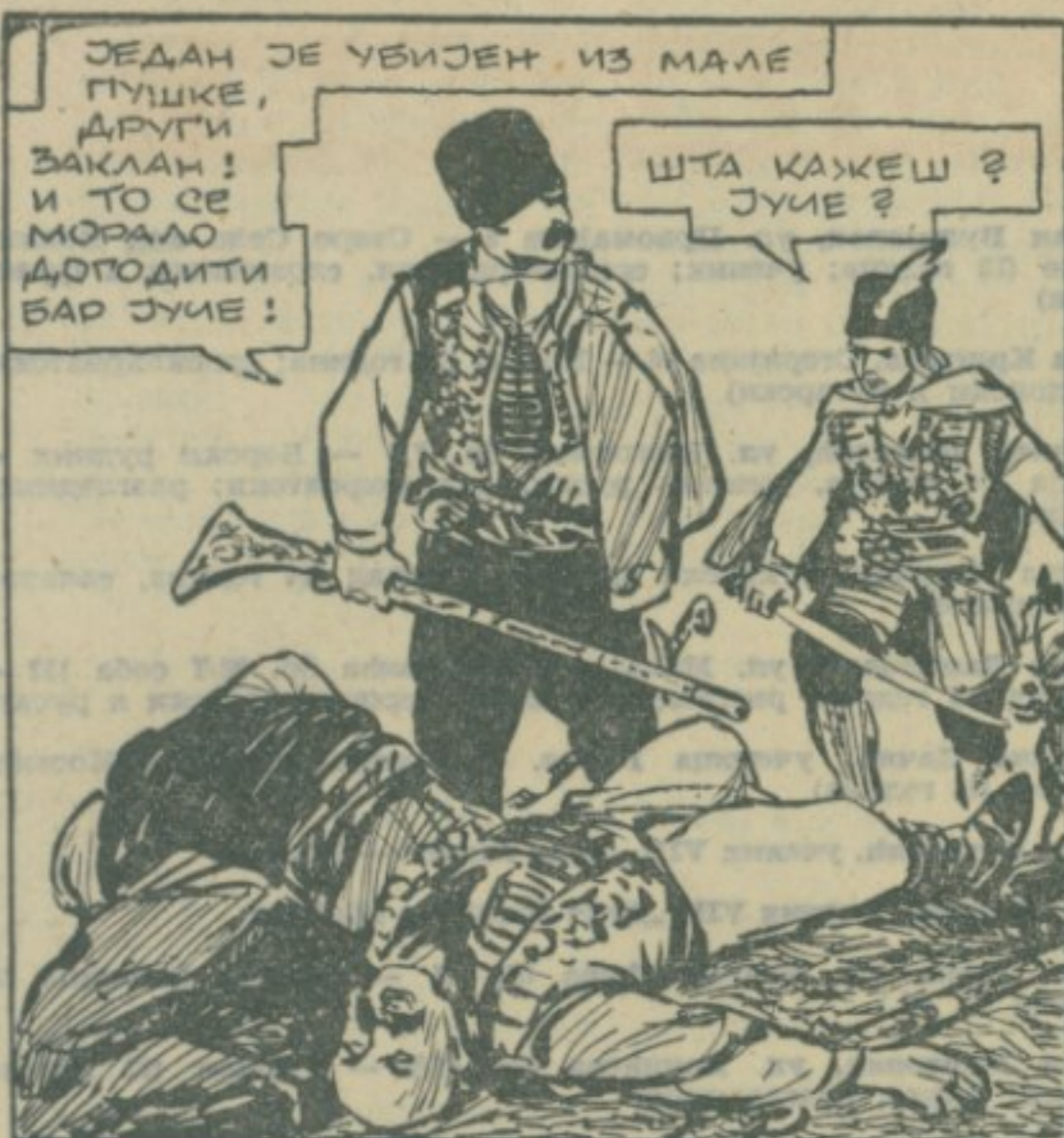
Сазнавши за резултат анкете један бизнисмен из Монреаља одмах је лансирао „шимку Експо“ тврдећи да жене

које желе да иду уокрак с модом треба да мажу трепавице зеленом а уста бојом слезовог цвета.

ЧУВАЈ СЕ СЕЊСКЕ РУКЕ

ПО РОМАНУ А. ШЕНОЕ
ЦРТА Ћ. ЛОБАЧЕВ

Двобој на сакајски начин

Као оружје за двобоје обично су служили мачеви, сабље, рапири, пиштољи. Међутим, у племену Сакаји, које живи на полуострву Малаки, двобоји се воде — пауновим перјем.

На знак секунданта дуелан-

ти са „оружјем“ у рукама ступају у круг чији је пречник три метра и — почињу да се голицају перима. Ретко се нађе борац који може да издржи дуже од четврт часа. Побеђеним се сматра онај ко се први насмеје.

Споменик леденом добу

У Моравским Остранима градили су текстилни комбинат. За време радова на нивелизацији терена, кашика екскаватора наишла је на огроман камен. Било је потребно много труда да се обли камен тежак 16 тона извуче из земље. Пошто су стручњаци утврдили да камена громада потиче из леденог доба, радници су је превукли на друго место и поставили на нарочито постоље. Тако је камен постао споменик леденом добу.

Измењене улоге

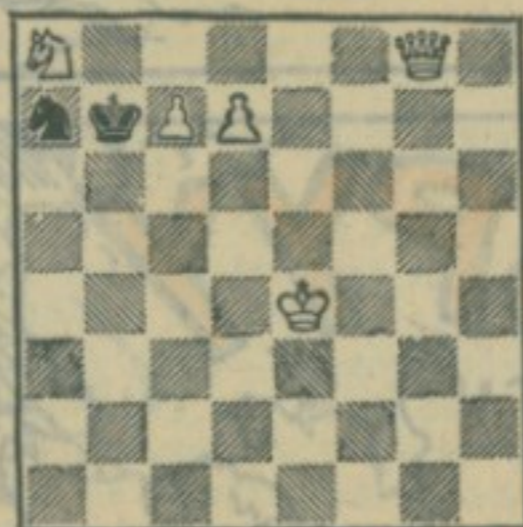
Сарадници Института за тропску медицину у Порторику извели су занимљив

опит. Тројица њих постали су, разуме се само привремено, становници цуигле да би могли да проучавају живот мајмуна у природним условима. Као стан послужио им је један обичан кавез.

Мајмуни су се понашали готово исто онако како се понашају људи кад дођу у зоолошки врт. У почетку су са великим интересовањем посматрали људе а затим су стали да их драже банама које би им протурили кроз решетке а затим нагло повукли.

ШАХОВСКИ ПРОБЛЕМ

МАТ У ДВА ПОТЕЗА

Бели: Кe4, Дг8, Пц7, д7, Са8 (5)
Црни: К67, Са7 (2)
Решење: 1. Да2! К:а8, 2. ц8Д+ и мат, или 1. ... Сц8 2. д8С+ и мат

Аутор овог проблема је познати совјетски „композитор“ шаховских задатака и студија Леонид Иванјевич Кубел (25. децембар 1891, Петербург — 18. априла 1942, Лењинград).

Кубел је пуних 38 година активно радио на шаховској композицији (први задатак је израдио 1904. године), саставио више од 2.800 задатака, од чега око 500 студија. На такмичењима је добио око 500 признања; између којих 12 првих награда. Он је био и добар шахиста практичар. Имао је титулу мајсторског кандидата. Више пута учествовао је са успехом на првенству Лењинграда.

ЗА ЊУ И ЊЕГА КОШУЉЕ НА ЦВЕЋЕ

Овог лета девојке и младићи радо носе блузе и кошуље од истог материјала — на цветићел! Да то може да изгледа врло љупко показује и ова наша слика. Уз овакве цветне блузе и кошуље најбоље одговарају сукња и панталоне од пуније памучне тканине боје песка.

БЕЗ АНАМНЕЗЕ

Разболео се један ветеринар и позвао лекара да га прегледа. Кад је овај дошао, ветеринар му се нељубазно обрати:

— Кад ја лечим своје болеснике — који као што знате не могу да ми кажу шта их боли — онда се ја ослањам на своје знање. Покушајте и

ви то исто да урадите са мном.
Лекар му ништа не одговори, прегледа га, написа му рецепт и при поласку рече:
— Уколико вам овај лек не буде помогао за недељу дана, онда вам ништа друго не остаје — сем кланица.

МИРИСНО ИМЕ

Становници Хавајских острва често дају својој деци романтична и китњаста имена која се састоје од неколико речи. Сопственик једног хотела у Хонолулу потукао је све рекорде. Својој кћерки дао је име које у преводу гласи: „Много предивних цветова који цветају у планинама и долинама Хавајских острва испуњавају ваздух својим мирисом“.

И ПЕЧАТОМ ОВЕРЕНО

Западноберлинске царинике нико не може да прекорни да занемарују своју дужност. Случај који се недавно збио само је доказ за ово тврђење. Наиме, према прописима на све предмете који прођу кроз царинску контролу цариници стављају печат. Тако су поступили и када им је у руке дошао сто ретких поштанских марка на мењених филателистичкој збирци Берлинског музеја. На сваку марку — ударили су свој печат.

НЕЗНАНАЦ

пу. Једном сам занео у једној усамљеној колиби, на четири километра од железничке станице. Да бих стигао на воз требало је да устанем у пет часова. Пробудио сам се много раније: из сна ме је пренуо страхан ветар. Чинило ми се као да по крову ходе средњовековни витез у тешком металном оклопу.

— Како би било да останеш један дан? — запита ме је старац, домаћин колибе. — С мора дува страхан ветар.

Да не бих испао кукавица одбио сам старчеву понуду. Старац ме је испратио до пута и на расстанку рекао:

— Држи се телеграфских стубова!

Како да се држим телеграфских стубова кад се од мене није видео ни прст пред оком! Тада сам схватио колико глуп испада онај ко жели да се покаже храбар заборављајући на здрав разум.

Колико сам лута, — не сећам се. Највероватније да сам ишао у круг. А онда сам се оклизнуо, пао и озледио ногу. Шта да радим? Мраз је, ја у пролетњем капуту а на

ногама плитке ципеле. Свршено је, мислио сам. Лежм на снегу и осећам како почињем да се смрзавам. Изненада сам осетио да ме је неко додирнуо. Отворио сам очи и угледао огромну њушку. Пас или вук? Топео језик који ми је лизнуо лице развезао је моје сумње: поред мене је био пријатељ — велики овчарски пас.

Пас ме је ољушио, махну репом и пошао напред. Једва сам се тетурео за њим. Спотичао сам се и често падао. Када бих дуже остао на снегу, пас би прилазио и лизао ми лице и руке. Устајао бих и настављао да се батрам по снегу. Ишао сам тако, чинило ми се, читаву вечност...

Нисам поверовао својим очима када сам угледао железничку станицу окупану електричним светлошћу. А пас је, као и при нашем сусрету, само махнуо репом и нестало, иза једног снежног носа.

У знак сећања на мог спасиоца набавио сам једно штење исте пасмине и назвао га Незнањак — завршио је своју причу Иван Петров.

У великој својој стамбеној згради на периферији Москве многи држе псе. Али, неподељене симпатије деце ужива велики пас — овчар Петровљевич. У тој децој љубави извесну улогу игра и име пса — Незнањак. Историју тог имена испричао је деци сопственик пса Иван Петров.

— Било је то у Летонији. Био сам тамо на службеном

Тисма читалаца

- Драган Вулијанац, ул. Првомајска 8 — Старо Село код Велике Плана (13 година; ученик; српскохрватски, словеначки и француски)
Злата Кристева, Стеријина 56 — Вршац (18 година; српскохрватски, македонски и бугарски)
Момчило Николић, ул. Његошева бр. 7/4 — Борски рудник — Србија (14 година; ученик; руски, српскохрватски; разгледнице и марке)
Бранка Жмукић, Јужорска бр. 3 — Београд (14 година; салвете, разгледнице)
Бошко Даниловић, ул. Михајла Аврамовића бр. 28/1 соба 112 — Београд (15 година; разгледнице, марке; српскохрватски и руски)
Снежана Дачић, ученица I раз. гимназије „Предраг Костић“ Неготин (16 година)
Петар Петровић, ученик VIII „Луѓе Јовић“ — Жабари
Петар Костић, ученик VIII „Луѓе Јовић“ — Жабари
Весна Илић, ул. Благојевићева бр. 11 — Сомбор (ученица VI разреда О. Ш.)
Рача Манговић, ул. Хаџићева бр. 47/2 — Сврљиг (13 година; ученик; марке, разгледнице)
Славка Милосављевић, Планица — Зајечар (16 година; разгледнице, кумизматика)
Владимир Тројер, ул. Даница Ђокића бр. 8 — Ченгић Вила — Сарајево (студент Филозофског факултета)
Ана Халабрић, ул. Чмеликова 60 — Јаношк — Ванат (20 година; српскохрватски, словачки и руски)
Мирјана Јевтић, ул. Васа Албанца 56 — Сврљиг (ученица, музику, књижевност и уметност)
Сикора Михаиљ, ул. И. Доле Рибара 60 — Стара Пазова (16 година; ученик гимназије)
Bancin Milena, Oras Simitcolaul-Mare, str. A. Sever Nr 34, reg. Banat RS Romania (18 година; ученица гимназије; српскохрватски, руски и немачки)
Vera Cerna, Libomusli p. Lohovice okr. Beroun, CSSR (12 година; руски и чешки)
Josef Fronek, Praha 9 — Drahobejlova 59 — CSSR (22 година; омладинци могу писати на српском, а одговор ће примати на чешком или руском)
Pekkan Ladislav, Košice novo mesto, ulica Slobody 11 — CSSR (18 година)
Bratislav Prda, Oldrišov 252 okr. Opava — CSSR (21 година)
Frabtišek Svetiik, Salaunova 18 — Ostrava 3 — CSSR (18 година)
Hansnek Milan, Skrečan 5, 65 okr. Karvina — CSSR
Margita Kučerova, Smeralova 8, Litvinov VI — CSSR (19 година)
Vojin Ladislav Stefanik, VU 4447/3 — Tackov — CSSR (20 година)
Немања Делалић, Горње Врдо 45 — Тузла (17 година)
Eduard Mikloš, Košice — Pionirska 7 — CSSR (жели доћи са три друга у Југославију, а онда позива оне који га приме да дођу у ЧССР)
Maria Igazova, Biskupice 5. d. 74, okr. Topolčany pošta Banovi n/B — CSSR
Nadežda Brožova, ul. 9 kritna 5. 79 — Prerov-Predmosti — CSSR (17 година)
Ivo Zetlik, Kvetna, okr. Uh. Hradište — CSSR (17 година)
Emil Kocaurev, Komarov 253, okr. Berovn — CSSR (18 година)
Anton Hajduk, ul. Ondavska 892, Vranov n/T, okr. Michalovce — CSSR (17 година)
Milan Smrečanský, Zvolen, SD — VCLD 110/A — CSSR (20 година)
Pan Kral, Juta 07, Cidamové, okr. Trutnov, CSSR (20 година)
Slavo Sukma, Moeearanska II 5. 154a, Michalovce — CSSR (21 година)
Boguslav Zalešak, Banov 5. 89, okr. Uh. Hradište — CSSR (19 година)
Dana Harkova, Železnički 42, Plzen — CSSR (18 година)
Stefan Kušik, Dolne Zdane 124, okr. Zier n/hronom — CSSR (19 година)
Jan Moravek, Bratislava — Trnavka, Doležalova 3 — CSSR (19 година)
Славка Костић, Основна школа „Јован Јовановић Змај“, Дрвенка, Вацка (12 година, српскохрватски, енглески и руски)
Томислав Фајдетић, Темеринска 116, Нови Сад (18 година, разгледнице)
Љиљана Вукчевић, Маршала Тита бр. 26, Сомбор (ученица VII разреда)
Стево Илић, Лењикова 60-а — Сарајево (16 година, разгледнице и фотографије певача и глумца)
Јелена Илић, Лењикова 60-а — Сарајево (18 година)
Спиро Симоновски, ул. Иво Лола Рибар 22, Ресан (16 година)
Ђурђина Вукчевић, М. Тита 26, Сомбор (ученица VIII разреда)
Михајло Јовановић, В. П. 3065/10, Сомбор
Шемса Дулагић, школа „Никола Тесла“ — Дервента (ученица VIII разреда)
Драган Неђић, морнар В. П. 8920/15 — Тиват — Вока Которска
Драган Барадић, морнар В. П. 8920/15 — Тиват — Вока Которска
Марија Поповић, ул. Николе Тесле бр. 30 — Параћин (16 година)
Драган Саватић, В. П. 7587/16 — Кумбор ВГ-1 — Херцег Нови (20 година)
Вера Димитријевић, Витезићева 4 — Ријека (14 година завршила VII разред)
Шериф Тагић, морнар — пошта Р-22 — Сплит
Марко Вркић, морнар — пошта Р-22 — Сплит
Драган Николић, Призренска бр. 7 — Рашка, Србија (значае, салвете, марке и разгледнице; српскохрватски и руски)
Лазо Војановић, Ст. бр. 1 — Забрђе к/Виђељине
Веселинка Јовановић, ул. Југ Богданова бр. 10 — Прокупље (12 година)

WALT DISNEY'S ИЗВИДНИЦИ

Comic strip panels with illustrations and text bubbles. Panels include: 'ЗАРОБЉЕНИ ВОЂА ИЗВИДНИКА ПОСТАЈАО ЈЕ СВЕ УЗНЕМИРЕНИЈИ...', 'КАД ТИ КАЖЕМ... ИМАМ ТУ ЦЕЛУ ГРУПУ ДЕЦАКА...', 'ЗАРОБИТЕ ОНДА БАР ЈОШ НЕКОГ ДА ИМАМ С КИМ ДА РАЗГОВАРАМ!', 'МАЛИ ИЗВИДНИЦИ УЗАЛУД СУ ПОКУШАВАЛИ ДА СЕ ИЗВУКУ ИЗ "РАТНОГ" ПОДРУЧЈА...', 'УЕЗ МОМЦИ! ПОГЛЕДАЈТЕ!', 'ВАЗДУШНИ НАПАД ОКЛАЊАЈТЕ СЕ!', 'ВРУУ', 'НАСТАВИТЕ СЕ'.

Писце не ђојађа...

За десеторицу француских књижевника напорно је читање романа преко целе године од којих један треба да предложи за Гонкурову награду.

Едмон де Гонкур, 1896. године завештао је велику суму за неговање лепе књижевности. Из тог фонда за чланове жирија било је одређено по 6000 златних франака, а за писца 5000 златних франака. Временом се 6000 златних франака претворило у папирне франке чија се вредност свела на свега 60 нових француских франака.

— Некада — жали се један од чланова жирија — за 6000 франака могло се купити 300 килограма меса за бифтек, а за садашњих 60 франака ни три килограма — толико је пала вредност новца.

Награђене писце то не погађа, јер се њихова дела увек штампају у великом броју примерака. А и читачима није баш толико стало до хонорара колико до виоког звања члана Академије Гонкур. Њихову оцену једног књижевног дела поштују сви Французи који воле добру књигу.

ОТАЏБИНА И ЊЕНА СЛОБОДА ИЗНАД СВЕГА

Персијанци су послали своје гласнике у Спарту, али је неко убио те гласнике, па су Спартанци позвали своје млађине да се добровољно јаве они који желе да искусе казну што је повређен обичај и оду да се пријаве персијском краљу Ксерксу да их он казни. Пријавила су се два млађина: Борис и Сперкис. Кад су дошли пред Ксеркса они су му рекли нека их убије на који год начин жели. Ксеркс се задивљено овим млађинама и опростио им је казну, али их је замолио да остану код њега. Они су му одговорили:

— Ми не бисмо могли да живимо код тебе и да оставимо своју отаџбину због које смо прешли пут до вас.

Један Ксерксов доглавник рече им да ће на персијском двору уживати сваку част, али му они одговорилише:

— Изгледа нам да ти не знаш колика је моћ слободе и љубав према отаџбини. То ми не бисмо променили ни за све персијско царство.

ОРИГИНАЛНА ИМЕНА

У прошлом веку тежиња ка оригиналности, која је својствена Американцима, огледала се поред осталог и у давању имена деци. У једној породици у Детроиту синове су звали: „Стикнеј један“, „Стикнеј два“ и „Стикнеј три“, а кћери: „Прва Стикнеј“, „Друга Стикнеј“ и „Трећа Стикнеј“.

У другој породици три сина имади су имена: „Јосиф“, „Такође“ и „Још једном“. Отац породице говорио је да, ако буде имао још синова, наденуће им имена: „Ипак“, „Упркос свега“ и „Без обзира“. Када се једном Американцу из Филаделфије родило четврти син, отац му је, претпостављајући да је то последњи, наденуо име „Крај“. Доцније, када су рођена још три, он им је наденуо имена: „Додатак“, „Прилог“ и „Допуна“.

КАТОНОВ ОДГОВОР

Сви су Римљани знали колико је Катон задужио своју отаџбину, па су се многи у чуду питали зашто му није подигнут споменик. Катон је одговорио:

— Више волим да се људи питају зашто ми није подигнут споменик, него да се питају зашто ми је подигнут.

»Џејшор«

Године 1926, у дубокој старости умро је у САД човек кога су у Италији називали „Џетатором“, то јест човеком који доноси несрећу.

Тај човек је био Роберт Линколн, син првог председника САД — Абрахама Линколна.

Када је био официр у армији Севера, Роберт Линколн је био присутан када се предао у заробљеништво командант армије Југа, генерал Ли, што је означило окончање међусобног рата северних и јужних држава. Линколн су упутили да о томе поднесе извештај свом оцу. Он му

је прилазио у поворишту баш у моменту када је пред седник убијен.

Много година касније, када је био министар војске за време председника Харфилда, дошао је на железничку станицу да дочека председника, а тог истог дана председника је убио анархиста Хито.

И, на крају, Роберт Линколн био је присутан када је убијен председник МакКинли у Буфалу.

После свих ових случајева он се више никада није сретао на јавним местима с председницима Сједињених Америчких Држава.

Пиле ђог шеширом...

У самопослужи у једној вароши јужне Шведске откривена је крађа на помало смешан начин. Једна жена узела је пиле, али пошто је гледала да га не плати, учинило јој се да је паметније да га сакрије испод шешира. Међутим, ред пред благом се оте-

гао, а пиле под шеширом било је смрзнуто. Пошто је крадљивица морала дуго да стоји, то је ледено пиле тако утицало на мозак, да је она пала у несвест. Пао је и шешир с главе на једну страу, а украдено пиле на другу страну.

Трђовац...

Ален Нејл Малоу, 33-годишњи трговац крзном из Њујорка, са својом младом женом је путовао тамо-амо по Европи не мислећи на повратак.

Кад је у Милану хтео да купи авионску карту са запрешањем је видео да нема доста новца. Ре-

као је нешто кратко жени. Она је климнула главом. Обоје су затим отворили неколико својих кофера и на лицу места продали неке своје хаљине. Добили су колико им је недостајало новца, узели авионске карте и срдачно се опростили са особљем благајне.

СУРИМАНСКА ЖАБА

У Јужној Америци живи нарочита врста жаба названа суриманска. Природа се на веома интересантан начин побринула да сачува њено потомство. Ова жаба има на леђима торбу — инкубатор — мало удубљење с избором од коже. Женка ту држи јаја и тако их штити од пропадања и крађе. Мајунци пуноглавци живе у овом инкубатору све док не порасту и постану жабе.

Суриманска жаба врло је осетљива на промену времена па становништву тих крајева служи као живи барометар.

»ХРАБРОСТ«

Догодило се у Берлину: провалник Дитер Шулиц упао је у један стан — зна се с кавом намером — и ту налетео на огромног пса овчарске расе. Пас га није напао али је тако претећи рекао не дозвољавајући му да учини ни корак — иначе би Шулиц побегао — да му ништа друго није преостало до да телефонира полицији и да је замоли да га спасе. Полицијци су му изишли у срет, спасли га пса и — одвели у комесаријат.

ПРИЧА

ПОСЛЕДЊИ ЛЕТ

Уход авионске компаније ушла је глумица Роз Барк. Енергично је тражила да је прими лично директор, јер је желела да се потужи на службенике компаније.

Директор ју је примио и замолио да изнесе своју жалбу.

— Ја стварно разумем живот — рекла је глумица директору — али ипак морам да се пожалим на ваше људе. Недавно сам летела авионом ваше компаније. Један пилот је очигледно био пијан и дремао је на своје месту, док је други скоро цело време лета држао стјуардесу за руку и са њоме нешто шапутао. Сматрам да је стјуардесино место код путника, поготову кад је био лет тако непријатан као што је тада био... Била је страшна олуја и многи су се путници јако уплашили. Ја се у име свих тих путника жалим и тражим да се ваши људи најстроже казне, уколико не желите неку лошу рекламу.

Директор је пажљиво посматрао глумицу, а затим је рекао:

— Већ су кажњени, госпођо, на тај начин што ти пилоти више никада неће летети... Само смо задржали стјуардесу... Желим да вам нешто прочитам. Можда ћете и ви нешто из овога да научите.

Затим узео неколико листова, који су били извађени из дневника авиона и поче полако да чита:

„Апарат бр. Ц 7686. Смер лета: исток. Напустили Питсбург у 19 часова. Висина: 2.000 метара. Видљивост: слаба. Ветар: северозападни 35, Термометар: 58, Барометар: 3,10. Олуја над Алигени-планинама. Опомена stigла у 20,19 часова. Стојимо у вези са апаратом линије запад; време лоше. Пењемо се на 15.000 стопа. Није боље. Силазимо на 7.000. Одлучили смо да прођемо кроз невреме. Апарат се јако тресе. Путницима је лоше и зову стјуардесу. Она је храбра девојка. Сада смо усред олује. Изнад нас севају муње и пуцају громови. Ветар је све јачи. Сад

је севнуло тако јако да више ништа не видим, надам се...“

Директор погледа глумицу и рече мирно:

— Наставак извештаја диктиран је на аеродрому у Њумарку, после спуштања авиона. Ево слушајте:

„Тада је гром ударио у наш авион... Видео сам га као ватрену змију, која се устремила на наш авион. Осетио сам страшан бол између очију, а затим је настао потпуно мрак. Седео сам у чудном мраку, али сам стално чуо јаку грмљавину. Тада ми је било јасно... ја сам ослепео. Ово ме је погодило до срца, али сам брзо одбацио свој јад, јер сам знао да морамо спасти машину са људима. Окренуо сам се колеги Клифу, у ствари на ону страну где је он седео и рекао му:

— Стари друже, немој да се уплашиш. Преузми команду и управљање. Сада је на тебе ред да ову машину одведеш у Њумарк...“

Одговора није било. Нагнуо сам се према њему и додирнуо га рукама. Клиф је седео чудно нагнут напред, а главу је наслонио на прозор кабине. Био је мртав! Пробио ме је ледени зној! Авион је летео пун путника, један пилот мртав... други слепа! Напишао сам звоно за стјуардесу. Она протури главу кроз врата и запитала:

— Треба вам нешто?
— Да, уђите и затворите врата!
— Напољу не ваља!

— Не ваља ни унутра. Шта знате о управљању авионима?

— Знам оно што се учи на курсу. Да је важно да су врата затворена и да не треба сувисше прићи пропелеру.

— Седите поред мене — рекох озбиљно. Имам нешто веома важно да вам кажем. Да ли сте довољно храбри, девојко? Морам вам рећи да управо седите између једног мртваца и једног слепаца. Авион је пун путника, који о овоме немају појма, нити то смеју сазнати! Ви морате да ми помогнете и доведете нас до Њумарка.

Чуо сам како су јој зацвекотали зуби... Плашио сам се да не падне у несвест... Али тада осетих како је ставила своју меку руку на моју и рекла мирно:

— Пилоте, реците шта треба да радим.
— Морате сада да за десет минута научите како се управља авионом...“

— Отада су само чудо и ова храбра девојка водили машину. Ја сам јој објашњавао шта означавају апарати на табљи пред њом: има их 23. Она се трудила да ни у чему не погрешим, јер је знала да и најмања грешка значи крај за све нас. Објаснила ми је да летимо кроз непрозирни зид облака, да се ништа не види, али ипак летимо. У том часу једна путница отвори врата и затражи одлучно да се стјуардеса посвети путницима, јер је то њен посао а не да седи и да се шали са пилотима! Ја сам је послао доврага. Она је уверљиво затворила врата претећи да ће се жалити.

Директор погледа глумицу, која је прво побледела, па поцрвенела, а он затим настави да чита.

„Седели смо једно поред другог. Она је читала бројеве са мерних инструмената, а ја сам јој говорио шта треба да уради. Били смо толико напети да смо једва дисали. Међутим, равномерни звук мотора који сам чуо смирио је моје напете живце. Она ће успети. Изненада девојка узвикну:

— Изишли смо из облака! Видим неке светлосне сигнале. Укључио сам радиовезу, коју сам ради концентрације до сада искључио. Јавио сам се аеродрому у Њумарку и запрешањеним колегама објаснио нашу ситуацију. Замолио сам их да склопе све апарате који се налазе на пистама и да припреме све за катастрофално спуштање, јер сам знао да је дошао најкритичнији моменат наше страшне авантуре.

Напрегнули смо сву пажњу. И, како и сами знате, спустили смо наш апарат лако и неосетно на писту.

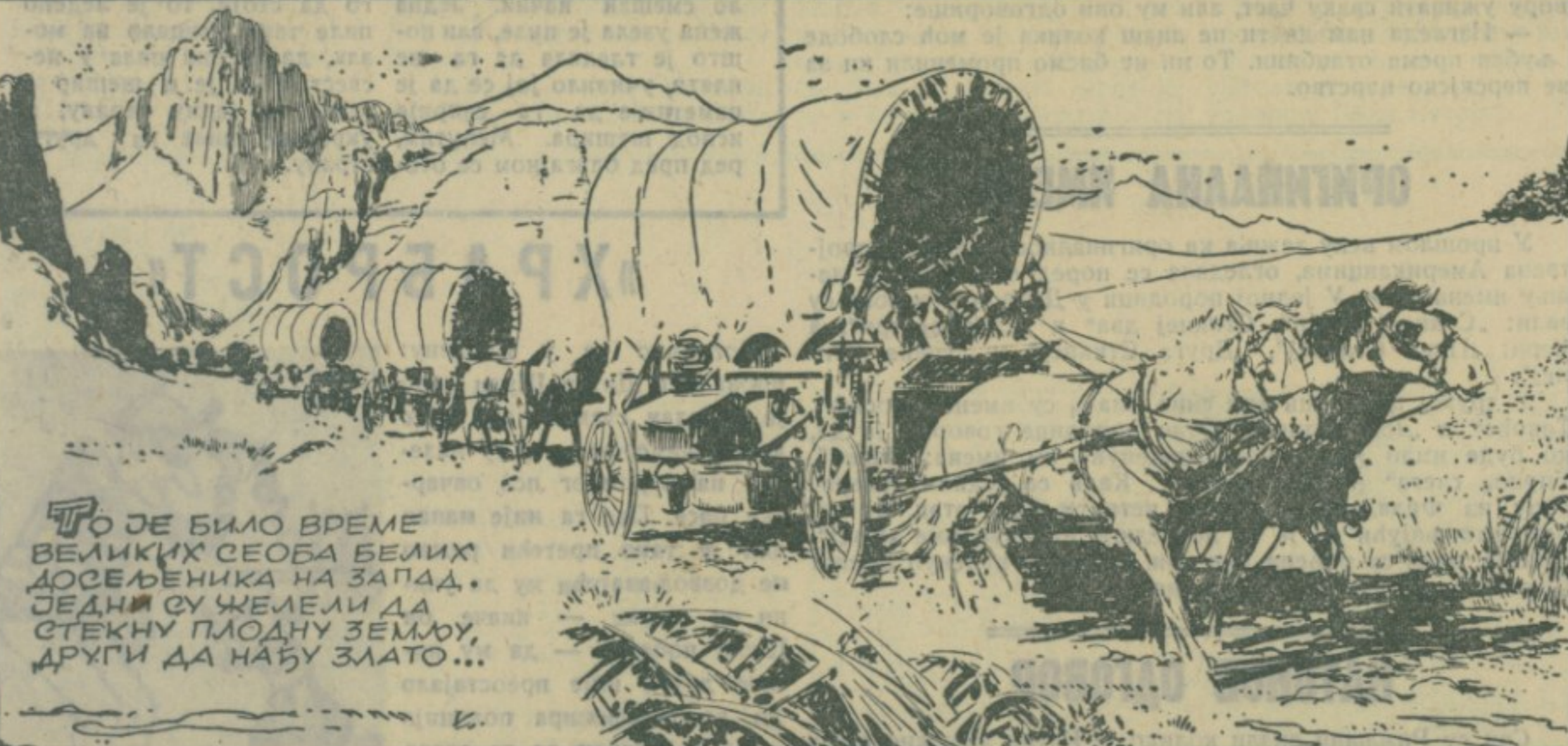

БИК КОЈИ СЕДИ

МЛАДОГ ИНДИЈАНЦА ОЧЕКИВАО ЈЕ НОВИ ЖИВОТ. АКО ЈЕ КАО ДЕЧАК УСПЕО ДА СТЕКНЕ ПОШТОВАЊЕ СВОЈИХ ВРШЊАКА...

... ВЕРОВАО ЈЕ ДА ЋЕ САДА КАО БИК КОЈИ СЕДИ, ЗАУЗЕТИ ДОСТОЈНО МЕСТО МЕЂУ РАТНИЦИМА...

ТО ЈЕ БИЛО ВРЕМЕ ВЕЛИКИХ СЕОБА БЕЛИХ ДОСЕЛЕНИКА НА ЗАПАД. ЈЕДНИ СУ ЖЕЛЕЛИ ДА СТЕКНУ ПЛОДНУ ЗЕМЉУ, ДРУГИ ДА НАЂУ ЗЛАТО...

БИК КОЈИ СЕДИ ПРВИ ПУТ ЈЕ ИЗБЛИЗА ВИДЕО ПОВОРКУ КОЛА С АРЂЕВИМА. ТО ЈЕ ЗА ЊЕГА БИЛО ПОТПУНО НОВО... ЈЕР ДО ДОЛАСКА БЕЛИХ ИНДИЈАНЦИ НИСУ ЗНАЛИ ЗА УПОТРЕБУ ТОЧКА, ПА ПРЕМА ТОМЕ НИ КОЛА...

ЗАД СЕ ПРИБЛИЖИЛО ВЕЧЕ. ПИОНИРИ СУ СЕ УЛОГОРИЛИ...

ГРАД — ДАР МОРА

Каракрос је градић на малом каменитом острву крај западне обале Ирске. Острво хладе ветрови са Атлантског океана а заплускује га топла Голфска струја. Захваљујући њој градић је и стекао своју — неславну славу.

Почетком нашег века Каракрос је сматран једним од најинтересантијих градова на свету. Све куће у њему биле су у то време саграђене од... делова настрадалих бродова које је морска струја избацила на обалу. Бродови који су настрадали крај других, далеких обала доспели су у јаку морску струју и она је њихове остатке донела до обала Ирске.

На острву се нарочито истицала кућа месџ пароха. У њу није била уграђена ниједна даска с настрадалих бродова. Његова кућа је такође дар мора али је грађена искључиво од стабала дрвета које је Голфска струја донела до острва.

Прва кућа на острвцу била је саграђена од делова енглеске фрегате која се разбила о стење у близини острва 1740. године. Током следећих 150 година острвљани су искористили као грађевински материјал 17 великих бродова.

Али, времена се мењају... Сада се за изградњу бродова све мање употребљава дрво а од тешких металних делова тешко се граде куће. И Каракрос полако губи своју стару славу...

ЈОШ ЈЕДАН РОБИНЗОН

Морепловац-аматер Вилијем Хас провео је 30 дана на пустом острву Мира-Пор-Вос у Карипском мору. Једини „становници“ тог малог острва били су пацови и два орла која су свила гнездо на стенама.

лазио на 70 морских миља југоисточно од Кубе, једрилица му се разбила о подводно стење. Хас је успео да доплива до оближњег острвца и да из бродоносе извади тону спасе секиру, комад гуменог црева, канту с водом за пиће, шибице и мало пексимита.

Али, вода и пексимит били су брзо потрошени. Бродоломник се тада хранио рибом а од канте и комада гуменог црева начинио је примитиван апарат за дестилацију морске воде. Ноћу је паљиво ватру што га је спасавао од гладних пацова а истовремено му служило као позивни знак за помоћ. За тридесет дана крај острва је прошло 47 бродова, али ни са једног нису приметили Хаса. Тек кад је његова жена дигла узбуну, у потрагу је кренуо један извиђачки хеликоптер који је после два дана Бахамска острва. Када се на тражења открио Робинзона.

СУДИЈЕ — АУТОМАТИ

У скорој будућности пресуде у енглеским судовима изрицаће не судије већ електронске машине. Министарство правосудја Велике Британије образовало је нарочиту комисију која треба да изради пројекат увођења оваквих машина у енглеску судску праксу.

Електронске судије решавале би углавном о мањим преступима јер баш код оваквих процеса појављују се највеће разлике у казнама. Тако, на пример, један судски колегијум благо кажњава возаче који возе у напитом стању док има судија који за то изричу веома строге казне.

Електронске машине добиће податке о свим мањим преступима и пресудама изреченим за последњих 10 година. Електронски судија „за памтио“ да све прекршаје и пресуде и на основу израчунанатог „поосека“ предлагао би казну. Разуме се да се правним судијама оставља право да се сагласе с том казном или не.

Ружа за побеђеног

Дужд Алојзије је забринут. Тог дана, у рано јунско јутро 1704. године, с трговачким бродом у Млетке је стигла вест: умро је турски султан Мустафа II и његово место заузео је султан Ахмет. Како ће се понети тај нови султан? Како показати новом султани да он, Алојзије, није његов непријатељ? Како да наведе Ахмета да заборави горах пораз свог претходника у борби с млетачким најамницима, да заборави да су Турци тада морали да Венецији уступе Мореју (средњовековни назив за Пелопонез), дивно грчко полуострво с тихим заливима и шегним долинама?

једном је дуждево лице синило. Весело је пјеснуо длановима: „Позовите Пјера!“
Пјеро Басадона, мајстор за израду металног новца, пловии је кналимма Венеције у воћи Благи таласи тамне воде пљескали су о бокове гондоле. На црном, кадифеном небу сјале су звезде а млад Месец сребрио је кровове млетачких палата. Мајстор је био забринут. Нова дуждева поручбина изгледала му је чудна и тешко изводљива: обликовати једно поред другог симбол Венеције — ружу — и турски полумесец али тако да ружа, не понжавајући себе, исказује поштовање полумесецу... Необична поручбина.

Много бесаних војни провео је мајстор Пјеро Басадона над калупима за нов сребрни новац — оселу. Најзад је све било готово и Басадона је похитао у дворца. Путеша је пружио дужду блиставу оселу и повукао се у угао. Алојзије је задовољно климнуо главом и спртно бацно новчић увис. Скривши се неколико пута у ваздуху, осела је пала на његов длач и јасно зазвонила ударивши о масивно златно прстење.
„На дуждевом длану лежао је комад ноћног неба осут звездама а млад месец осветљавао је велику нежау ружу која је с поверењем и поштовањем ширила према њему своје латнице. „Она јаче мирише

на месечини“ — прочитао је дужд натпис на новцу.
„Да, Пјеро је то лепо смислио. Честољубивом Ахмету биће пријатно што је његов Месец знад наше руже. А ипак ће схватити да наша ружа цвета на Мореји. И да ће увек тамо цветати...“
Ускоро су Алојзијеви шпијуни јавили да је нова осела доспела султани у руке и да је он дуго и без речи гледао сребрну монету.
Године 1718. Турска је поново завладала Морејом (пожаревачким миром). Прича се да је султан Ахмет, пре но што га је прогнао, бацно у лице млетач-

ком намеснику сребрну оселу с речима:
— Узми своју ружу, нечастиви. Њен мирис у-

век ме је подсећао на изгубљену Мореју. Она у овој земљи неће више цветати...

ЦРНИ ЈЕЛЕН

Седамнаестогодишњи Херб Бел, син фармера који живи у пределу Модок у држави Калифорнија, успео је да у близини очеве фарме убије једног јелена потпуно црног. Црни јелени су на великој цени, јер су далеко ређи, чак и од белих јелена.

СНАШАО СЕ

У близини Грин Лејна, у држави Филаделфији, налази се једна велика брана са акумулационим језером. Око језера се налази једна велика шума у којој има јелена, па често ловци долазе у ове пределе. Међутим, у појасу поред самог језера, који је широк око 200 метара, лов је забрањен. Ловац Вилијам Бам прича, а можда је то и ловачка прича, да је неколико пута гонио једног јелена и овај је увек успевао да скочи у језеро где је лов био забрањен. Просто као да је уживао што ловац не сме да пуца у њега.

ЈЕДНОКРИЛА ДИВЉА ПАТКА

Хари Белтон убио је прошле јесени у заливу Сан Дијега једну дивљу патку која је имала само једно крило. Патка је скакутала по баруштину са осталим јатом патака. Белтон је однео патку у природњачки музеј где су је испитивали. Тамо су утврдили да патка није крило изгубила услед рањавња или друге озледе. Просто, патка се изгледала са потпуно закржљалим крилом. У природњачком музеју рекли су да је то веома редак случај.

ТРИ ЛОВЦА ЖЕЛЕЋИ ДА СЕ ДОЧЕПАЈУ РОГОВА ЈЕДНОГ ВЕЛИКОГ ЈЕЛЕНА ПРЕДУЗЕЛИ СУ ВРЛО РИЗИЧАН ПОДУХВАТ КОЈИ СЕ ТРАГИЧНО ЗАВРШИО.

НЕСРЕЋА ЗБОГ ТРОФЕЈА

Нел Шнајдер, Боби Берк и Џон Вилер били су познати канадски ловци. Њихове собе красили су многи трофеји. Али, сви су сматрали да је Нел Шнајдер најбољи. Он је имао у својој колекцији трофеје најопаснијих примерака афричких животиња, затим хималајског овна и медведа и јелена са Аљаске. Поред тога што је био добар ловац, Шнајдер је био и врло сујетан човек. Желео је да има трофеје које нема ниједан ловац.

Једног дана пре две године летећи са једним пилотом из-

над канадских планинских венаца приметио је великог јелена са огромним роговима. Шнајдер је уобразио да је то највећи јелен кога је он видео. Од тог тренутка он је био просто опседнут жељом да убије овог јелена.

Место где је јелен живео било је идеално за сакривање. То је била нека стрма литица која се спуштала у провалију дубоку око 2.000 метара. Горе на литици налазио се предео широк неколико стотина метара, који је био обрастао у густо црвенкасто дрвеће које јелени најрадије једу. Ту и тамо налазиле су се мање или веће локве пуне бистре воде, па је јелен имао све што му је потребно за живот.

Долазак до места где се јелен крио био је врло тежак. Са стране с које се лакше могло прићи дувао је поветарац па је јелен лако могао да осети долазак људи. Шнајдер је узалуд покушавао да изненади јелена. Увидео је да без организованог напада неће ништа успети, па је позвао у помоћ Берка и Вилера.

Једног дана кренули су у лов. План Шнајдеров је био да се попу уз литицу и да са три стране опколе јелена да им не би могао умаћи. Али пењање је било далеко теже него што су мислили. Вилер, који је имао 55 година, одустао је. И Берк је тешко подносио даље пењање, али није могао да остави Шнајдера самог, па је прикупио све снаге и наставио пењање. Шнајдер се журно да му јелен не умакне, али је видео да је и Берк уморан па је и њему предложио да остане ту око пола сата, док он обиђе место.

Шнајдер је кренуо сам. Извадио је пушку из футроле тако да је могао сваког тренутка да пуца. Избио је на један пропланак одакле је имао диван преглед. Био је убеђен да јелен мора да није. Нестрпљиво је очекивао. Наједном се из жбуна појавио јелен. Био је то прави цин са великим роговима. Шнајдер је био сигуран да никад у животу није видео лепшег ни већег јелена. Од њега је био удаљен око тридесетак метара. Подигао је пушку и опалио. Пуцањ је од јекнуо кроз клисуру. Шнајдер је одмах видео да је црп машио. Био је запрепаћен и тужан. Многи су сматрали да је његова пушка најбоља па му је било криво што га је издала. У моменту очајања ухватио је пушку за цев и треснуо њоме о један велики камен. Поново је одјекнуо пуцањ. У пушци су била два метка. Један који је про-

машио јелена и овај други који није промашио. Шнајдер је осетио оштар бол у стомаку. Пао је.

Када је Берк чуо први пуцањ био је сигуран да је Шнајдер остварио свој сан о коме је толико причао. Пожуррио је у том правцу. Када је чуо други пуцањ био је необично изненађен. Ишао је што је брже могао и нашао Шнајдера на земљи бледог као смрт са рукама на стомаку. Испричао је Берку шта му се десило и замолио га да га сахрани на том месту. Био је вероватно свестан да га Берк неће моћи спустити на дно кањона.

Овај несрећни лов није се на томе завршио. Пронела се вест да је Берк убио Шнајдера због трофеја и да га је тамо закопао. Поведена је истрага и један службеник са лекаром и Берком спуштен је хеликоптером да испитају Шнајдеров леш. Берков исказ је потврђен, али су сумње и даље остале. То је на Берка толико утицало да се одрекао лова. И Вилер је осетио последице тог лова. Срце му је јако ослабило, па је после десет месеци умро. Велики јелена нико више није узнемиравао у његовом царству.

Леопард — најлепша мачка

Многи сматрају да је леопард најлепши представник породице мачака. Занимљиво је да ова зверка највећи део свог живота проводи на дрвету. Леопард однесе свој плен на дрво, иако је понекад тежи од њега самога, ту га сме-

сти између грана и тако може помало да једе за дуже време. Понекад се деси да га надмудри нека друга зверка, као на пример лав, који му отме уловљени плен. Леопард такође спава на дрвету, а кад

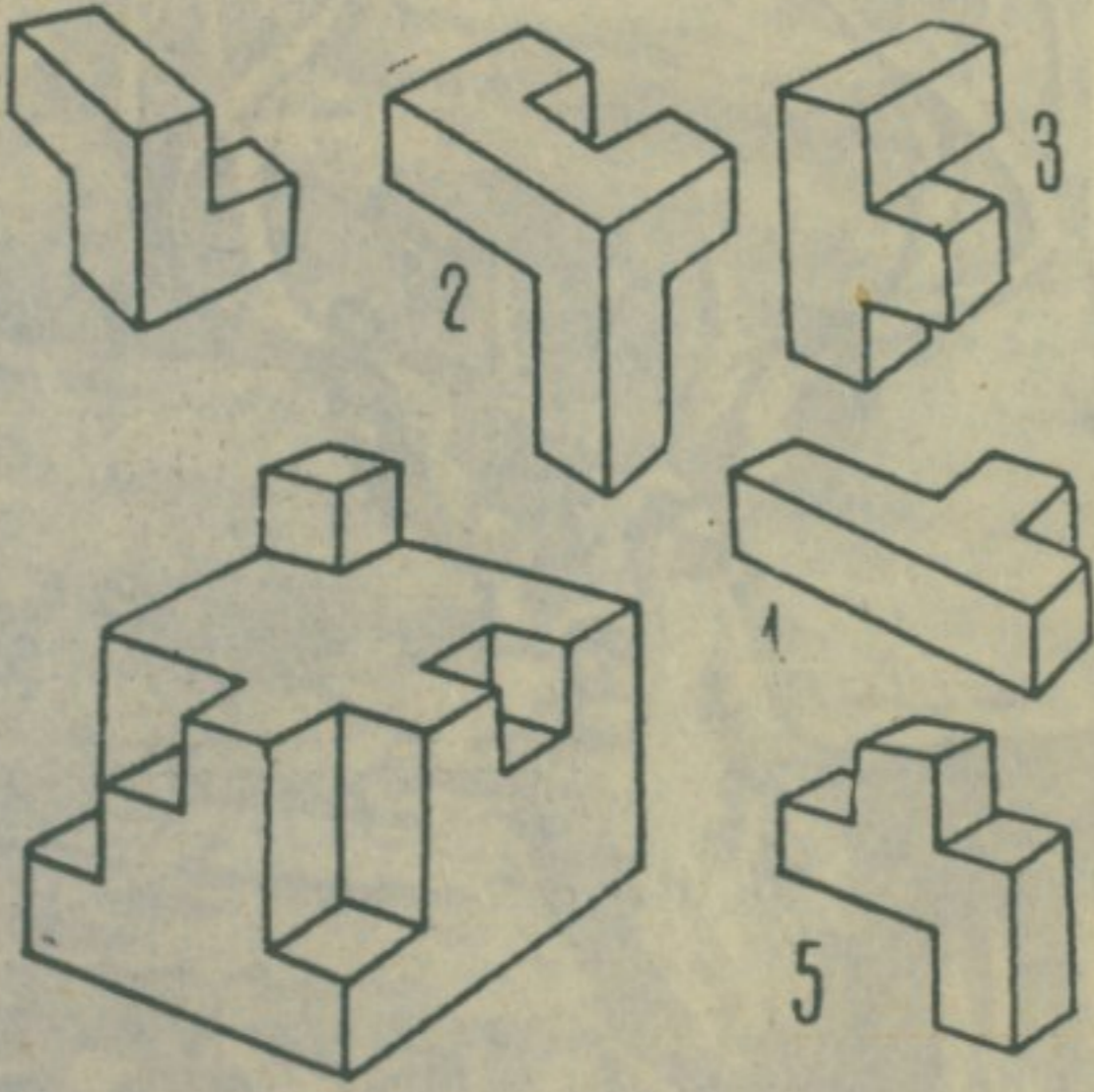
полази у лов прво мотри са висине на околину и кад опази плен, скаче са дрвета и креће у потеру. Фотографију коју доносимо снимно је један ловац на дивље звере у Источној Африци.

ТЕЖА РИБА ОД РИБАРА

Дванаестогодишњи Алан Рид из Китамата у Канади пецао је у августу са својим оцем на реци Китамаг. Алан је одабрао zgodно место где је могао да се купа, а мало даље је бацио удицу у воду. Када од удице везао је за дрво. Док се купао приметио је да се канап тресе и одмах

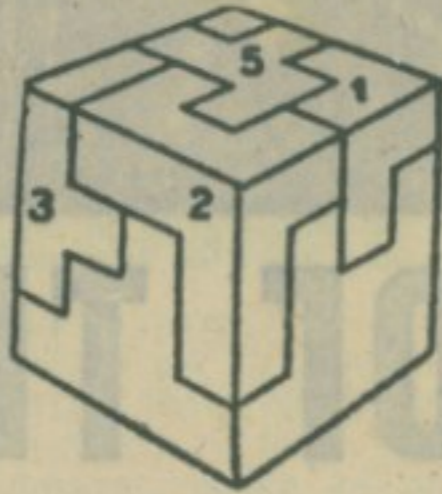
пожурно да види шта је то. На његово велико изненађење на удицу се ухватила велика риба дуга више од једног метра, а тешка 42 килограма или 4 килограма више него што је Алан имао. Дечак је успео да избаци рибу на песак.

СКЛОПИТЕ КОЦКУ

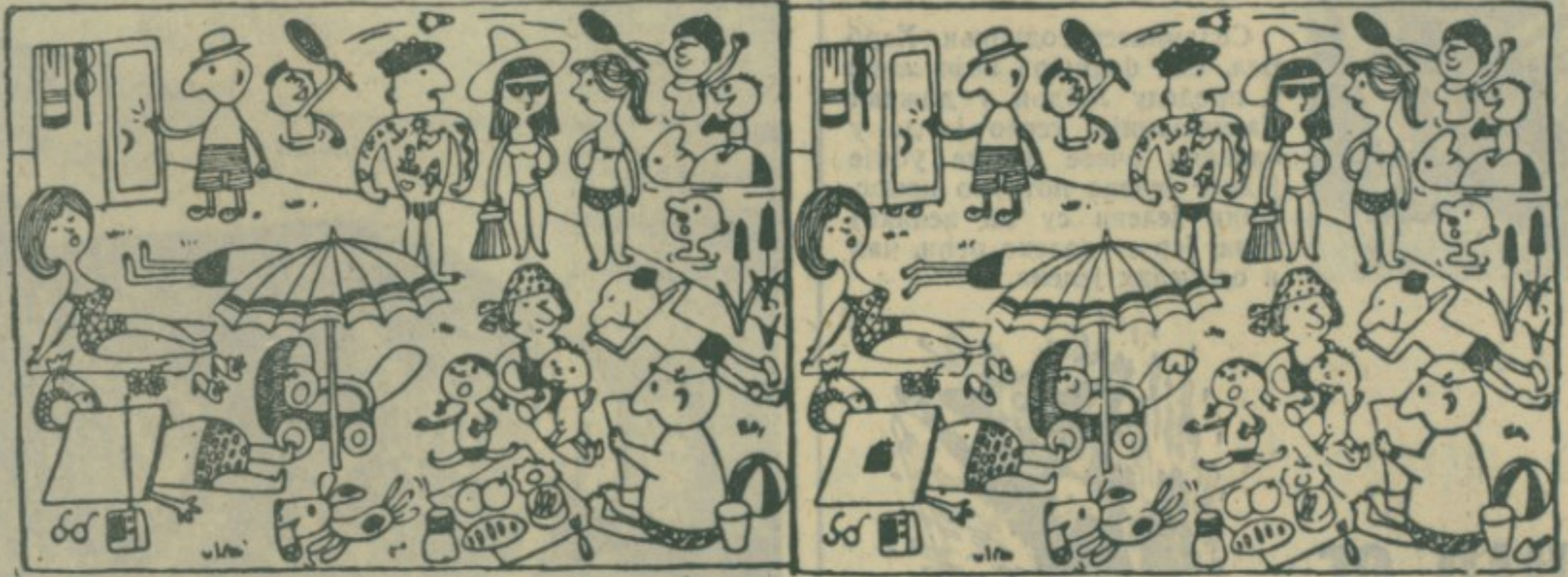
Пажљиво осмотрите фигуре обележене бројевима од 1 до 5. Које од њих „па сују“ у изрезана места великог блока и, допуњујући га, чине заједно с њим потпуно коцку. Једна од нумерисаних фигура је сувишна. Која?

Одговор:

Сувишна је фигура обележена бројем 4.

ОТВОРИ ОЧИ

НА ПЛАЖИ

На обе слике илустратор нам је дао исту сцену са плаже. Слика је нацртао у размаку од десет минута. Али, и то кратко време било је довољно да се на плажи понешто измени. Покушајте да откријете те разлике: има их 13.

Одговор:

1) на паравану се неко склонило (виде се ноге); 2) човек на сунцобрану окренуо се на другу страну; 3) пануљ купачице имају другачији украс; 4) на транзистору је измучена антена; 5) беба у колицима на једној страни плаже а на другој се смеје; 6) на ружу од колица пречењен је један комад ружа; 7) у округлој кутији од сарулина неједнак број рибница; 8) у десном доњем углу компанија; 9) човек у истом углу на на једној страни сат; 10) човек у другом углу; 11) лопта на руци а на другој не; 12) лопта на руци а на другој не; 13) човек који куца на параван на једној страни а на другој не.

1) на паравану се неко склонило (виде се ноге); 2) човек на сунцобрану окренуо се на другу страну; 3) пануљ купачице имају другачији украс; 4) на транзистору је измучена антена; 5) беба у колицима на једној страни плаже а на другој се смеје; 6) на ружу од колица пречењен је један комад ружа; 7) у округлој кутији од сарулина неједнак број рибница; 8) у десном доњем углу компанија; 9) човек у истом углу на на једној страни сат; 10) човек у другом углу; 11) лопта на руци а на другој не; 12) лопта на руци а на другој не; 13) човек који куца на параван на једној страни а на другој не.

За оне који летују на мору

Морске плаже су идеално место за разне игре у којима ћеш моћи не само да уживаш без бојазни да ће налетети аутомобил или да ћеш коме разбити прозор. Поред тога оне ће ти помоћи и да физички ојачаш.

Уколико летујеш у децијем или омладинском омамариншту, онда тамо свакако постоје и терени за разне спортске игре, уколико не, онда изабери место где нећеш са друштвом сметати осталим купачима. При том пази да то не буде део обале где је вода дубока, погодна ако ниси баш најбољи пливач, и немој се играти у подне кад је сунце најјаче да не би добио сунчану.

Игре на плажи

Песковите плаже погодан су терен за куглање и лоптање. Наравно, пре почетка игре песак лепо поравнајте а стазу и циљ обележите на песку неким већим штапом. Пошто на плажи има увек и мале деце која се окупе чим виде да се неко игра, пазите да их не ударите лоптом.

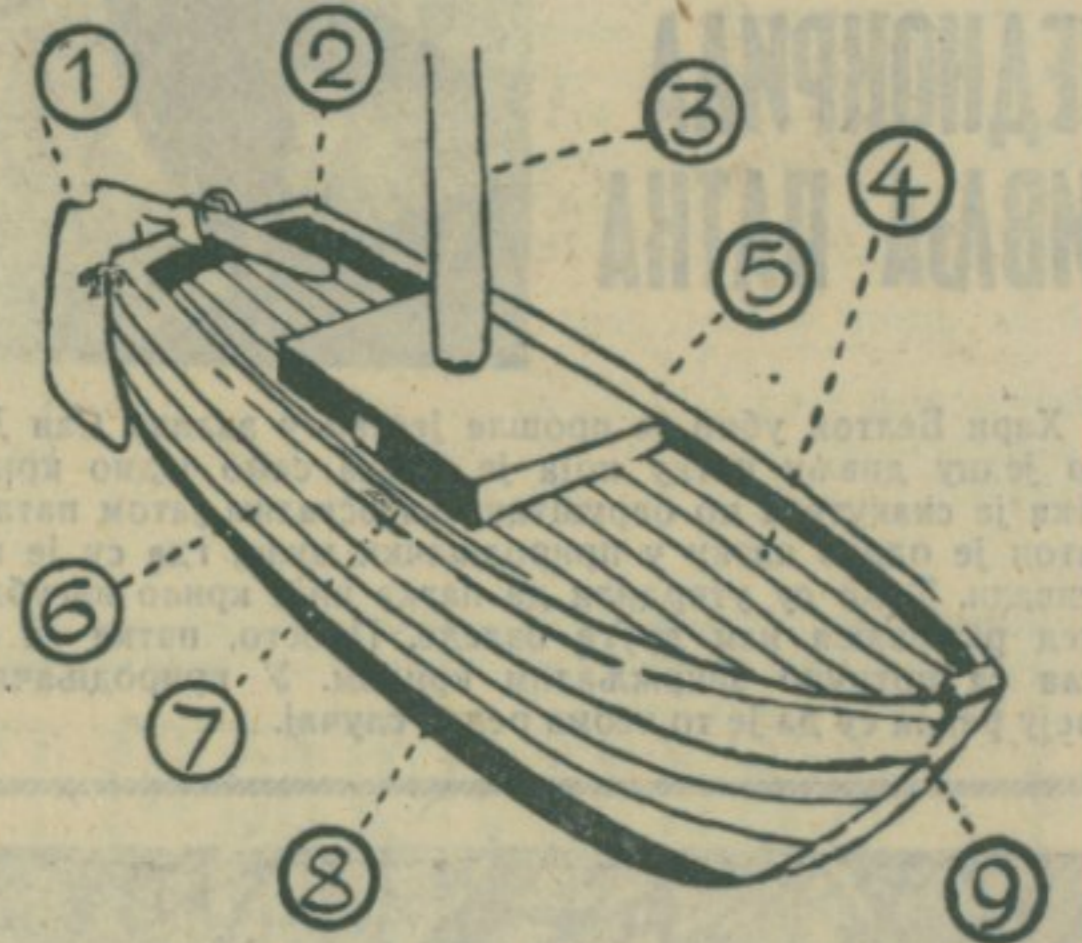
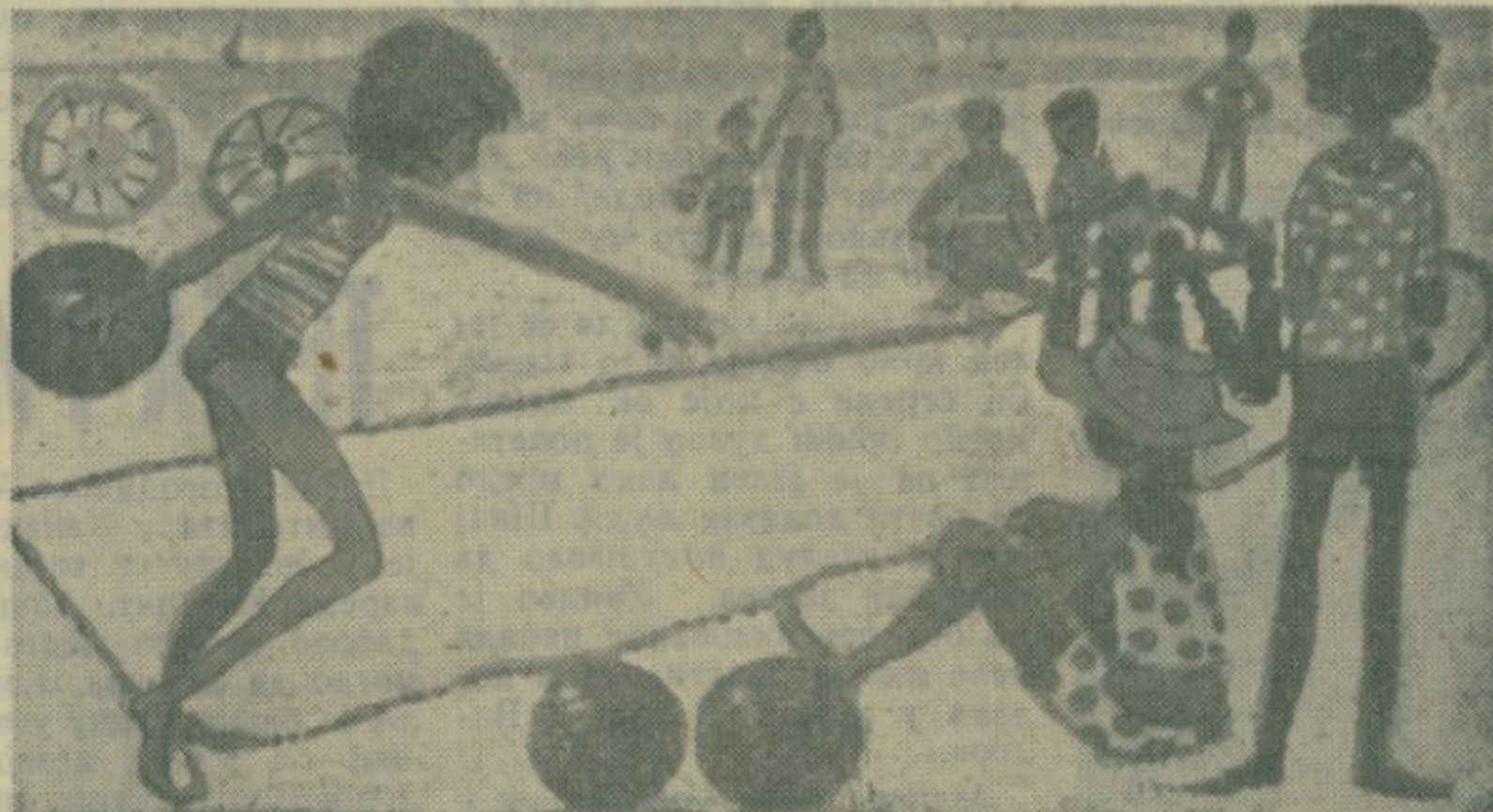
Одбојно

Бадминтон се може играти са или без мреже а изванредно доприноси развијању мишића на рукама и ногама.

Лоптом се могу играти и два играча, али за праву одбојку потребне су две екипе од по шест играча, мрежа распета између два дивана на висини од 2,25 метара и округла, златана, кожна лопта добро надувана, али не сувише тврда. Ова игра је изванредна за јачање мишића, изостравање рефлекса и развијање смисла за колективну игру.

Најважније: пливање

И последње али најважније: пливање. Пливање је изванредан спорт и ако досад ниси научно да пливаш никако не смећш пропустити ово лето да научиш. Али, без обзира да ли си „стари“ или „нови“ пливач води рачуна да се не удаљаваш од обале. Такође се немој никад много уздати у гугмене душеке, чамце, поготову ако су истрошени или су таласи на мору високи.

ПОЗНАЈЕТЕ ЛИ ЧАМЦЕ?

Знаш ли како се зове који део чамца? Уколико ти то није познато, погледај наш одговор можда ће ти бити потребно да знаш а будеш летовао на реци или мору.

Одговор:

1) је крма; 2) катарка; 3) катарка; 4) пануљ; 5) лева бок; 6) грли; 7) десна бок; 8) крм; 9) крм.

УКРШТЕНЕ РЕЧИ

Водоравно: 1) немачки композитор (1812—1883), 6) главни град Јужне Кореје, 7) острво у Јадранском мору, 9) највеће острво на Јадранском мору, 10) врста шпанског вина, 11) митолошки бог подземља, 12) женско име, 13) северни јелен, 15) хемички елемент, инертни гас, 16) историја ликовних уметности Саломона Ренака, 18) музичка нота, 19) лична заменица, 20) првак, 21) породица градићева виолина из Кремоне у Италији, 23) показна заменица, 25) вртлог, 26) дрвени суд у којем се муњем млека добија масло, 28) врста першунa, 29) врешно, 30) река на Косову, 32) петље, замке, 33) речни рибар, 35) наш недељни лист, 36) место на Пелешцу.

	1	2	3	4	5	
6					7	8
9				10		
11			12			
13		14		15		
16			17			18
19				20		
21			22	23	24	
25			26	27		
28			29			
30		31		32		
33			34		35	
36						

Усправно: 1) Име и презиме нашег познатог диригента, 2) повртарска биљка, 3) данска мера за количину у комадима, 4) званична потврда преписа (множ.), 5) име и презиме нашег познатог позоришног глумца, 6) музичка лествица, 8) име глумца Севера, 10) покошена трава, 14) апарат за мерење морских дубина, 17) кретање кроз ваздух, 21) планина у близини Београда, 22) једнако, 24) износ потребан да се потпуно измири неки дуг, 27) мрачни, 31) лука на Црногорском приморју, 34) повратна заменица.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА Водоравно: 1) поток, 6) Валери, 8) Ару, 9) три, 11) делатност, 14) аз, 15) као, 16) ко, 17) Амор, 19) на, 20) Ив, 21) оо, 22) ир, 23) ласо, 25) С(теван) С(теван), 26) кеј, 27) рт, 28) атракција, 32) мое, 33) век, 34) копоран, 37) Нерон. Усправно: 1) Паул, 2) ол, 3) театар, 4) Оа, 5) крто, 6) бреза, 7) Ирска, 8) ада, 10) Иго, 12) аков, 13) но, 18) мир, 19) нос, 21) Жајц, 22) исток, 23) лектор, 24) Орјен, 25) сам, 26) ка, 28) тах, 30) реон, 31) Иван, 35) ПЕ, 36) ро.

ОБАВЕШТАЈАЦ

ИЗ ДРУГОГ ЕШАЛОНА

Совјетски обавештајца Иван Андрејевич Колос, комесар партизанске бригаде, убаčen је у противничку позадину да би разбио есесовску офанзиву „Зима“. Колос је иза првог белоруског фронта наступао као „артиста“ да би прикупио податке о непријатељу, на је тако у току целога рата био у другом немачком ешалону. Иначе, партизани су знали Колоса само под надимком Пашуков.

Колос је имао 21. годину када је постао комесар партизанске бригаде и био убачен у позадину немачких СС јединица

Усред бела дана упао је у село Полесје међу немачке обавештајце са групом најбољих совјетских обавештајца Брјанске области. Његов друг Николај Биков носио је са собом гитару, па по њима нико не би познао да су обавештајци, него да су то обични сељаци. Сами становници села Полесја кад су их виде-

ли мислили су да су „артисти“, а глас о њима пронео се надалеко. Колос је искористио ову „идеју“ да би ступио што више у контакт са народом. Једна жена их је чак позвала да изведу свој програм за рођендан њене кћерке Нађе.

Рад обавештајца Колоса није био лак, али га је он извршавао савесно и брзо. Овде ћемо навести неколико примера.

Док су Колос и његова група изводили један артистички

програм дошао је шеф совјетске контрашпијунаже пуковник Белов и рекао му:

Сместа крените до бригаде Антона Мишченка која је опкољена. Морате им осигурати излаз из обруча.

Колос је исте ноћи извршио задатак. Бригада је у току ноћи извршила пробој.

У новембру 1943. године ко мандант немачких есесовских јединица пуковник Дитрих организовао је велику офанзиву против совјетских партизана. Ова офанзива добила је назив „Зима“. Поред Дитриха, у тој офанзиви учествовали су и други истакнути есесовци потпуковник Штрауса и мајор Холдке. Радили су у пуном паром да би офанзива почела 15. новембра. Али Колос није остао миран. Добро је оценио да мајор Холдке доста зна о читавој операцији па га је стално пратио. Како је Колос био на време о свему обавештавао, то је мајор Холдке трпео удар за ударом. Разуме се, он је имао и своје помагаче међу Немци

ма, а један од најбољих била је и Љуба Фједоровна Красикова, која је била лични преводилац потпуковника Штрауса који је у њу имао велико поверење.

Колос је организовао састајак са Красиковом и ова му је открила све што је знала. То је за њега било довољно да предузме контраофанзиву против операције „Зима“. У одређено време када је офанзива почела, партизани су заузели Немце митраљеском ва-

тром. Брзи моторни чамци и бродови Немаца тонули су у набујалој реци, а есесовци су се давили. Операција „Зима“ била је у зачетку уништена.

Иван Андрејевич Колос највећи део свог обавештајног рада посветио је проучавању својих противника. Просто је пипкао по њиховој психологији и гледао не би ли могао да ухвати шта они мисле о Хитлеру и његовим нападима на Русију. Успео је у том послу. Проналазио је антифашисте у разним установама у немачком управном апарату. У разне акције Колос је најчешће ишао са петорицом бивших немачких војника које је он истргао из редова немачке војске. Међутим, његов највећи успех је био када је открио скривене антипатије према фашизму и Хитлеру код Зустела, немачког покрајинског комесара за област Пинск. Заказао му је састајак на врло вешт начин и то недалеко од седишта партизанског одреда. Зустел је узјахао коња и пошао у сусрет комесару одреда. Кад су им се погледали сусрели Зустел је био запрепаћен. Угледао је човека — Колоса — кога је познавао, али није знао да је то онај за којим немачка шпијунска годинама трага. Колос је Зустела одвео у подземни штаб партизанског одреда где су дуго разговарали.

— Ви никада нисте могли да припадате фашизму, рекао му је одлучно поручник Колос.

Зустелу су потекле сузе. Он то никада никоме није рекао, а сада је у Колосу видео једну снагу која продира у његове скривене мисли. Није се двоумио. Испричао је прилику „у свом животу“ да су он и његови родитељи били и остали антифашисти.

Отада су партизани Пинске области имали заједничко складиште хране, муниције и одеће са есесовским јединицама пуковника Дитриха. Зустел је снабдевао свом опремом партизана. Његова складишта била су велика партизанска база, из које су се снабдевали оружјем да би се тукли са Дитриховим есесовцима.

На све четири

Извесни Хјаркјанен из финског града Рауме сматра да је трчање „на све четири“ најзаинтереснија врста спорта. Због тога он све своје слободно време проводи у тренирању. Његов труд награђен је успехом: поставио је светски рекорд тиме што је 23 километра превалио за 12 часова и 5 минута.

...Хавајска острва то му. Ова острва почивају на јакој каменој основи која се протеже од Аљаске до Аустралије. Али, та основа је

због појачане вулканске делатности почела да попушта и Хавајска острва тону у океан брзином од 20 сантиметара за 100 година.

...совјетски стручњаци мисле да Земља данас има око 150 вештачких сателита. У космосу, пак, има много ви-

ше вештачких небеских тела: Сједињене Америчке Државе лансирале су 502, а Совјетски Савез 252 космичке станице.

...поларни истраживач Шеклтон запазио је да су се на Антарктику пингвини скупља-

ли око њега кад би засвирао на гитари. Али, када би засвирао било коју шкотску мелодију они би се разбежали.

...праисторијска животиња арсинонтеријум, која је изумрла пре отприлике 30 милиона година, била је веома слична данашњем носорогу само је на глави имала два диновска рога.

Говорећи о цезу, о стилима у цезу, не можемо мимоћи људе — музичаре који су створили ту врсту музике. Многи од њих више нису ни живи, али је сваки од њих остао легенда, а вероватно сваки од њих представља и један стил.

Ако почнемо од корнетисте Бади Боулдена, легендарног берберина с краја прошлог века, кога многи сматрају првим цез музичарем уопште, па све до Чарли Мингуса и Орнет Колемана, видећемо да је њихов допринос цезу, иако различит, ипак довео до једне потпуније представе о наставку и развоју музике о којој се највише расправљало. Овде ће бити речи само о музичарима чији је прилог цезу био највећи.

Ако изузмемо Бади Боулдена, првог цез музичара на свету, који је више историјска него права, музичка личност, највеће резултате, постигли су: Сидни Беше са својим њуорлеанс стилем, Бејзи Смит певањем блуза, Бикс Бајдербек чикаго стилем, Дјук Елингтон оркестралним и Колеман Хокенс солистичким свингом, Ела Фицџералд модерним певањем, Диззи Гилепси и Чарли Паркер оркестралним и комбо бапом, Лени Тристано са својим „хладним цезом“ и Луј Армстронг у коме су ве-

ВЕЛИКАНИ ЦЕЗА

роватно скупљени сви стилови цеза.

Сидни Беше је можда један од најстаријих музичара цеза. Био је и остао љубимац Америке и Европе, у којој се после другог светског рата и настало. У почетку је свирао кларинет а касније прешао на сопран саксофон, један од инструмената који се у музици, а нарочито у цезу врло ретко употребљавао. Сидни Беше је постигао велики успех и код млађе публике, нарочито својом композицијом „Мали цвет“, која је касније претворена у шлагер.

Поред Сидни Бешеа, Луј Армстронг спада у врхунске цез музичаре, који су истовремено и жива историја цеза. По некима је то и најзначајнији цез музичар уопште, а можда и музичар са најдужим стажом који износи преко 50 година непрекидног свирања и бављења цезом. Познати и популарни „Сачмо“ како су Луја АрВестронга касније назвали због његових великих уста сличних врећи, извршио је утицај на све познате цез-трубаче. Касније је својим специфичним начином певања постао узор и многим певачима. Истовремено је он и музичар

који је пре десетак година одржао највећи цез концерт у историји, када је на турнеји по Африци одржао концерт пред аудиторијумом од близу сто хиљада људи. Анегдота каже да је било људи који су путовали и око сто километара пешице само да би га чули и видели.

Са певачицом Бејзи Смит певања блуза доведено је до савршенства због чега је она и добила име „царица блуза“. Иако је снимала свега око стотинак плоча, већину између 1923. и 1930. године, извршила је велики утицај на све цез певачице које су се касније појавиле. На врхунцу своје каријере несрећно је изгубила живот у аутомобилској несрећи 1937. године.

Један од најталентованијих белаца у цез-музици био је Бикс Вајдербек. Рођени музичар одмах је почео да користи свој талент, тако да је већ јавно наступио у својој 18. години. Међутим, рао је оболео на плућима и умро врло брзо не напунивши 27 година. Ипак је за то кратко време оставио низ запажених успеха.

Дјук Елингтон је постао популаран оркестралног свирања у

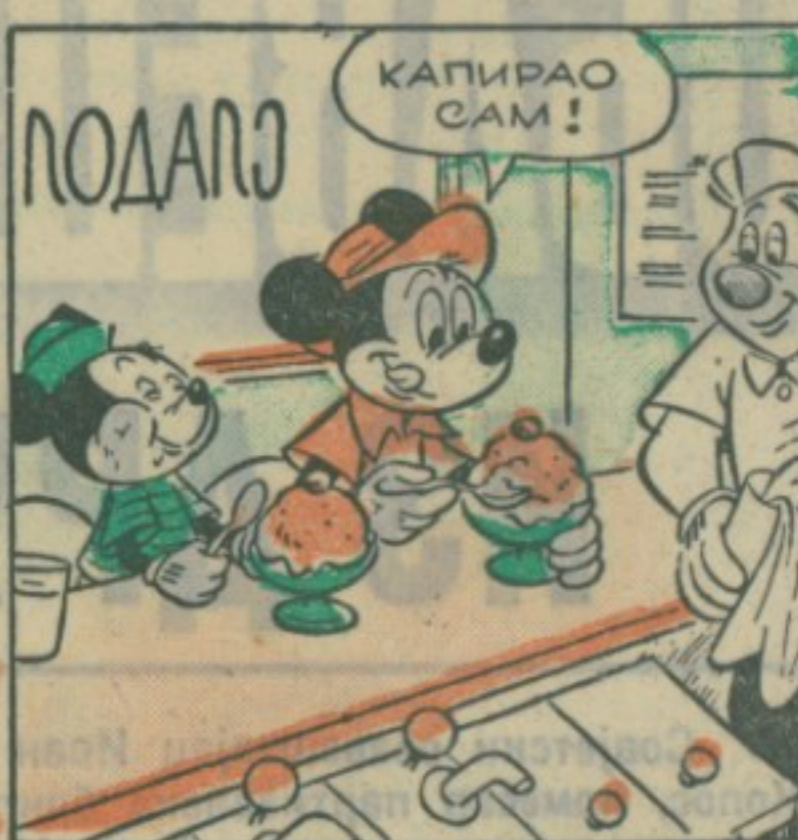
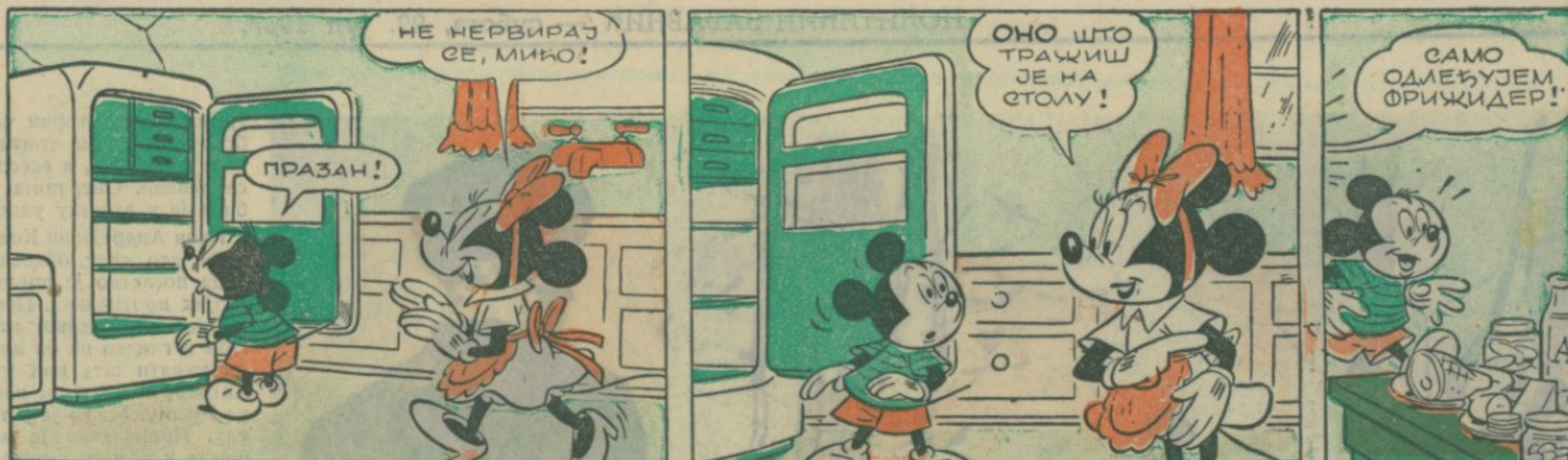
цезу. Сматра се да оно што је Дјук са својим оркестром постигао у периоду од близу 40 година никада неће бити достигнуто. Његово музичарање подсећало је увек на рад великих сликара, мада се он никада није бавио сликарством, већ тоновима тако да су његова дела музичке слике, а боје се налазе и у самим насловима његових композиција од којих је најпознатији пример „Црно, браон и беж, величанствена слика о историји америчког црнца који је прво био црн, па смеђ да би у данашње време постао беж не само у погледу боје коже него и самог бића. Дјук Елингтон је познат по томе што је компоновао „Либеријску свиту“ по наруџбини државе Либерије а у част прославе стогодишњице постојања те мале републике у Африци. Са својим оркестром, Дјук је обишао свих пет континената, а највећи успех је доживео баш у Европи. Истовремено је одгајио велики број музичара, који су касније, када су се одвојили од њега, постали славни. У свом оркестру Дјук је истовремено и композитор и аранжер и пијаниста и диригент.

ЗБОГ СВОГ ОТМЕНОГ ПОНАШАЊА ЕДВАРД КЕНЕДИ ЕЛИНГТОН ЈЕ ДОБИО НАДИМАК ДЈУК ШТО У ПРЕВОДУ ЗНАЧИ БОЈВОДА.

WALT DISNEY

МИКИ

ЏОНИ ХАЗАРД

ФРЕНК РОБИН

СЕРИЗИН ПОКУШАЈ ДА ЗАВЕДЕ ЏОНИЈА И ДА ГА ПРИВОЛИ ДА ЗАЈЕДНО КРИШОМ ОД ДРУГИХ ПОБЕГНУ ИЗ ЏУНГЛЕ, ПОТПУНО ЈЕ ПРОПАО. ЏОНИ ЈОЈ ОТВОРЕНО РЕКАО СВЕ ШТА МИСЛИ О ЊОЈ...

